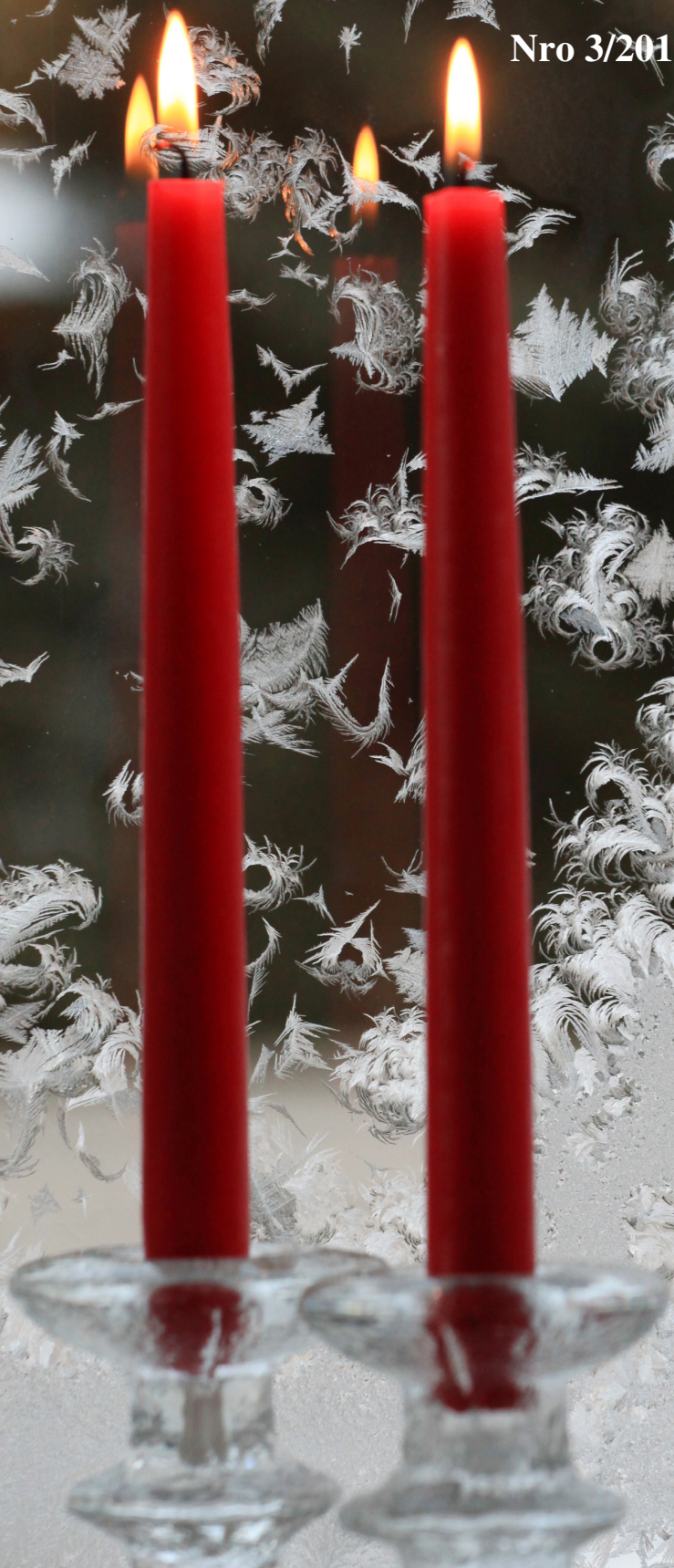

LIVON SANOMAT

Nro 3/2012

Irtonumero 8 €

Sisällys

Livokkaan terveiset.....	3
Uusia työntekijöitä.....	3
Livokas ry:n tiedot.....	4
Kuulumisia hankerintamalta.....	5
Kalastuskunnan kuulumisia.....	6
Hirvijahdissa 2012.....	8
Läppäkerhon syksy.....	9
Pirjo Riihihahon runoja.....	10
Ilmoitus.....	10
Turvetuotantohankkeista ensimmäinen päätös – Kiiskisuo.....	11
Illikaisten sukuseura ry.....	12
Hirvepeijaat.....	13
Livon hirvepeijaiset ovat Kokon Jaakolle tärkeä asia.....	14
Itsenäinen Suomi – Kiitos sotiemme veteraaneille.....	16
Kuntoklubi.....	16
Pudasjärvelle perustettiin kyläneuvosto.....	17
Muisteloita Livojokivarresta.....	19
Kiitos.....	21
Kädentaitoja.....	22
Uusia työntekijöitä Livon koululla.....	22
Niehkän päiväkirjasta 2012.....	23
Jouluinen aikamatka jouluvieton lähihistoriaan.....	25
Koillismaan yksityisverkon kehittämishanke.....	29
Matkaraportti.....	31
Livokas ry:n varsinainen kokous Livon koululla su 7.10.2012 klo 12.....	32
Huomio Kuulutus Huomio Kuulutus Huomio.....	33
Sähköisiä palveluita esiteltiin Livolla.....	34
Kalamatkalle hankkeen kuulumisia.....	35
Arjen turvaa kunnissa -hanke.....	36
Lyhennysote Livon koulun perustamispöytäkirjasta.....	37
Livokkaan käyttömaksut ja muut hinnastot vuodelle 2013.....	38
100-tonnarijuhlat Pertun tilalla.....	39
Hoitola Solivo.....	39
Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat.....	40
Livojoen rantayleiskaavoitus.....	42
Kauneimmat joululaulut joulupuorolla.....	43
Ilmoitustaulu.....	46
Palveluita.....	47
Livolla tapahtuu.....	48

PUDASJÄRVI
sininen ajatus - vihreä elämys

Livokkaan terveiset

Melkoinen vuosi taas takana. On ollut entiseen tahtiin tapahtumia, bensanmyynnin aloittamista, Ruostehovin ikkunaremonttia, vierailuja, lattioiden vahausta, kallellaan olevan pellettisäiliön sekä pannuhuoneen remonttia, kesäistä kiirettä, mukavia lammaspöikie ja ainaista vesisadetta.

Tänä vuonna meitä on jälleen kerran siunattu aivan mahtavilla työntekijöillä. Vaikka ensin näytti kesätyöntekijöiden saanti hieman hankalalta, saimme kuitenkin kiireisimmäksi ajaksi kaksi touhutätiä Leilan ja Erjan. Melkoisia taitureita molemmat! Kesän jälkeen hieman kylmäsi, että mistä nyt löydämme sopivaa työväkeä, mutta niin sieltä vain ilmestyi tarjolle ensin tehopakkaus Anne ja vähän ajan päästä myös toinen tehopakkaus Raija. Samoihin aikoihin ilmestyi kuvioihin vielä kolmas tehopakkaus, Karoliina, työharjoitteluun. Olemmekin päässet nauttimaan nyt sellaisista palveluista ja leivonnaisista loppuvuonna, että kotona kuulee jo väkisinkin kommentteina, että: ”Eukko, oot lihonut!” Pakkohan kaikkea on maistella... Ei myöskään pidä unohtaa meidän miesvahvistuksia: Jukkaa, ”ulkoministeri” Aimoa, ”sisäministeri” Markkua ja suorastaan Koulun kalustoon kuuluvaa Jarkkoa. Kaikkien työpanos on ollut todella tarpeellista! Kaiken kiireen ja touhun keskellä Koululla kuuluu kuitenkin koko ajan iloinen puheensorina ja nauru, joten siellä käydessä väkisinkin supielet nousee ylöspäin itselläkin. Meillä on Koululla todella hieno henkilökunta! Kiitos kaikille työntekijöille, työharjoittelijoille ja talkoolaisille vuodesta 2012! Hyvää Joulua myös kaikille lukijoille ja toivottavasti nautitte poikkeuksellisen paksusta lehdestä!

Minna

Uusia työntekijöitä

Olen Anne Kaasalainen, 35-vuotias kahden lapsen äiti Yli-Siurualta. Tutkinnot löytyy sekä kaupan että hevostalouden alalta. Olen työskennellyt reilut kymmenen vuotta kaupan alalla sekä hevosten parissa. Itsellä tallissa hirnahtelee kaksi hevosta ja poni, myös koiria, kissoja, liskoja, lampaita ja kanoja on ilostuttamassa elämääni. Harrastuksia löytynee muutamia vielä lisää mainitakseni mm. vanhojen astioiden keräily sekä askartelu (tällä hetkellä teon alla saippuoita, kynttilöitä, sytykeruusuja ja helmikoruja).

Livokkaalla olen työskennellyt syyskuun puolesta välistä alkaen ja viihtynyt todella hyvin, sekä työporukka että asiakkaat ovat olleet oikein mukavia!

Anne

Anne

Raija

Olen Raija Vepsäläinen olen tullut töihin Livokkaaseen marraskuun alussa. Olen paluumuuttaja ja asunut aikaisemmin Oulun seudulla ja palannut takaisin Metsälän kylälle. Olen työskennellyt monella alalla pääasiassa ruoka- ja keittiöpuolella.

Harrastuksista mainittakoon luonto ja sen eri mahdollisuudet ja talvisin käsityöt ja lukeminen. Tietysti myös lapsenlapset ovat sydäntä lähellä.

Tervetuloa Livokkaassa.

Raija

Olen Karoliina Puhakka, 18 -vuotias työharjoittelija. Olen kotoisin Livolta, asuin välissä pari vuotta muualla, mutta palasin elokuussa takaisin kotiin.

Työt Livokkaalla aloitin lokakuun puolella välissä ja mahdollisesti jatkan reilusti ensi vuoden puolelle. Olen viihtynyt todella hyvin, kiitos työkavereille ja asiakkaille! ☺

Karoliina

Karoliina

Livokas ry:n tiedot

Kirsiojantie 31
93220 LIVO
puh. 050 – 5520 280 (tietotupa, kioski, kirpputori, suoramyyni, kirjasto)
Tilinro: FI59 5360 0450 1581 37, BIC OKOYFIHH
Jäsenmaksu 5 €/vuosi
kotisivun osoite: www.livo.fi
sähköpostiosoite: [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas(at)livo.fi)

Hallitus

Puheenjohtaja Ari Puhakka	p. 050 – 4030 055	ari.puhakka(at)ap-trading.fi
Varapuheenjohtaja Pirjo Tuovila	p. 040 – 7392 447	pirjo.tuovila(at)livo.fi
Sihteeri Anni-Inkeri Törmänen	p. 040 – 5457 162	anni-inkeri.tormanen(at)sotkamo.net
Jouni Puhakka	p. 040 – 0634 325	jspuhakka(at)gmail.com (31.12.2012 asti) 1.1.2013 alkaen
Kauko Uusi-Ilkainen		
Mikko Salmela	p. 040 – 0388 435	
Virve Stenius	p. 040 – 5065 194	virve.stenius(at)livo.fi
Rahastonhoitaja Minna Perttu	p. 040 – 5049 663	minna.perttu(at)livo.fi

Soitathan töissä käyville iltaisin tai viikonloppuisin.

LIVON MONIPUOLINEN SUPERMARKETTI AVOINNA

KIOSKIN, KIRPPUTORIN,
SUORAMYNNIN, KIRJASTON
JA TIETOTUVAN AUKIOLOAJAT

1.1. - 30.4.2013

ma - la 10.00 - 18.00
su **SULJETTU**

(avoinna sunnuntaisin kelkkailuajaksi 12 - 16)

Kioskin, kirpputorin, suoramyynnin,
kirjaston ja tietotuvan

PÄÄSIÄISEN
aukioloajat

to 28.3. klo 10 - 18
pe 29.3. **SULJETTU**
la 30.3. klo 10 - 18
su 31.3. **SULJETTU**
ma 1.4. klo 12 - 14
ti 2.4. klo 10 - 18

Kioskin, suoramyynnin, kirpputorin,
kirjaston ja tietotuvan
JOULUISET aukioloajat

su 16.12. klo 12 - 14

ma 17.12. klo 10 - 18

ti 18.12. klo 10 - 18

ke 19.12. klo 10 - 18

to 20.12. klo 10 - 18

pe 21.12. klo 10 - 18

la 22.12. klo 10 - 18

su 23.12. klo 12 - 14

ma 24.12. klo 10 - 12

ti 25.12. **SULJETTU**

ke 26.12. **SULJETTU**

to 27.12. klo 10 - 18

pe 28.12. klo 10 - 18

la 29.12. klo 10 - 18

su 30.12. **SULJETTU**

ma 31.12. klo 10 - 14

ti 1.1. **SULJETTU**

ke 2.1. klo 10 - 18

to 3.1. klo 10 - 18

pe 4.1. klo 10 - 18

la 5.1. klo 10 - 18

Kuulumisia hankerintamalta

LIVON HARRASTEET -HANKE

Aikataulu: 3.5.2010 - 30.4.2013

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Hankkeen avulla parannetaan alueella har-
rastusmahdollisuuksia ja sitä kautta viihtyvyys ja elämänlaatu paranevat. Hankkeessa toteutetaan suo-
kohde laavulla ja lintutornilla, koulun rantaa kunnostetaan vene- ja kanoottirannaksi, hankitaan kerami-
kan polttouuni ja kiipeilyseinä, peruskorjataan kyläkeskuksen keittiö ja uusitaan liedet, lisätään lasten
leikkipaikan välinevalikoimaa, laaditaan palvelukohteen opastus Ranuantien varteen sekä parannetaan
kyläkeskuksen lämpötaloutta eristämällä ja säätämällä sekä uusitaan wc-kalustoa. Toiminnan avulla saa-
daan kylälle uusia palveluja.

Hankkeessa on tähän mennessä toteutettu:

- suokohde Vastasuon Vitikkosaareen
- koulun rannan ruoppaus ja laitureiden teko sekä veneiden hankinta
- lasten leikkipaikan monipuolistaminen
- palvelukohteen opastus Ranuantien varresta
- pannuhuoneen eristys ja wc-istuintien hankinta ja asennus
- suokohteen lintutorni
- koulun keittiön remontti

Suunnitelmissa

- keramiikan polttouuni
- kiipeilyseinä

Ensimmäinen maksatus on saatu tilille viime vuoden vaihteessa ja toinen elokuussa 2012. Kolmatta maksatusta valmistellaan lähdölle laitehankintojen osalta. Hankkeelle haetaan jatkoaikaa, jotta omara-
hoitus saadaan riittämään suunnitelluille kohteille.

Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus

Talon ikkunanpielet ennen entisöintiä

Livon seurojentalon kunnostushanke toteutui kuin toteutuikin loppuvuoden aikana. Saimme töihin Martti Niskalan, joka on sa-
nut marraskuun loppuun mennessä kunnostettua koko talon ikku-
nat. Miehen työ!

Ulko-ovet on tilattu Vaalan Nuoruusta Vene- ja puutyöt M & P Ter-
vonen Ky:ltä, ja ne saapuvat joulukuun aikana.

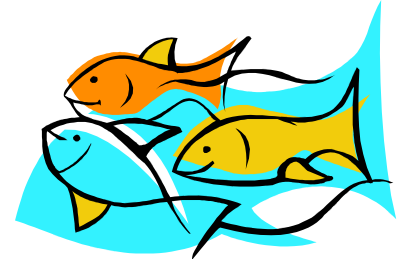
Anni-Inkeri

Kalastuskunnan kuulumisia

Elo-syyskuun vaihteessa ilmestyneessä lehdessämme kerroin "Vaelluskalat palaavat" -hankkeeseen liittyvän merilohien siirron onnistuneen tältä kuluneelta vuodelta aivan erinomaisen hyvin. Kaikki suunnitelmaan kuuluneet 80 emolohta saatiin siirrettyä jo ennen heinäkuun loppua Livojokeen; 58 lohta Illikaisen koskeen ja loput 22 Valkolan laavun rantaan. Lisäplussana vielä, että runsaat puolet siirrettävistä kaloista oli kookkaita mätilohia. Ainoa harmi, etteivät olleet tänä vuonna radiolaitteilla varustettuja, joten niiden hakeutumista kutukoskille ei voitu seurata. Syksy on ollut lohien kudulle suotuisa, koskiin ei ole muodostunut hyydettä, joten kaikki edellytykset kudun onnistumiselle ovat olemassa, jotta ensi keväänä kuoriutuu Livojoen koskissa kymmeniä tuhansia vaelluslohen poikasia.

Kalastuksen valvonta Livojoella on vielä toistaiseksi Metsähallituksen valvojien varassa, mutta yhtään huhua lohien salakalastuksesta ei kantautunut ainakaan minun tietooni. Ennen juhannusta voimaan astunut verkkopyyntikielto pidettiin voimassa lokakuulle asti ja lokakuun puolen välin tietämissä siitä lipsuttiin lahtiperukoiden ja putaiden osalta, kun tiedettiin, että kutuun valmistautuvat lohet ovat jo valinneet kutukoskensa, ja varsinaisessa jokiuomassahan verkotus on pysyvästi kielletty. Ely-keskus järjestää kalastuksen valvojien koulutustilaisuuksia ensi kesän aikana. Pyrimme löytämään muutamia halukkaita vapaaehtoisia kalastuskunnan omien valvojien kouluttamiseksi.

Pohjolan Voimalle määrättyjen velvoiteistutusten 5-vuotissuunnitelman päivityksestä syntyneen eriävän ehdotuksen takia suunnitelma meni Kainuun Ely-keskuksen kalatalousosaston vahvistettavaksi ja velvoiteistutuksia ei päästy tekemään normaalin aikataulun mukaisesti kesäkuun alussa, vaan järvitaimenistutus tapahtui vasta 26. päivä syyskuuta. Silloin tuotiin Illikaisen koskeen 226 kappaletta taimenia. Kukaan ei varmaan enää yrittänyt niitä kalastamaan heti istutuksen jälkeen, vaan ne jäivät talvehtimaan jokeen. Toivotaan, että jäisivät istutusseudulle kasvamaan, vaikka taimenilla on tapana hakeutua muikkuvesiin kasvamaan ja Livojoessahan se tarkoittaa sitä, että taimenet joko nousevat Livojärveen tai laskevat alas Iijoelle.

Vesistön suojeleminen Livojoen osalta on sujunut suotuisissa merkeissä. Maakuntakaavan päivityksessä oli Vastasuon merkitty suojeltavaksi ja se merkitsee varmuudella 10 vuoden hengähdystaukoa ja jokseenkin varmasti 10 vuoden toimenpidekiellon aikana toteutuu myös lopullinen soidensuojelun alueen perustaminen Vastasuolle. Toinen, vähintäänkin yhtä merkittävä uutinen tuli lokakuun lopussa tuli Aluehallintovirastolta, kun kalastuskunnalle tuli kirje, jossa ilmoitettiin, että Vapon hakema Kiiskisuon turvetuotantoalueen ympäristölupa ja toiminnan aloittamislupa on hylätty. Hylkäämispäätöksen perusteluista saadaan vahva selkänöja Vapon Ahusuon ja Ruostesuon turvetuotantolupahakemuksia vastaan.

Kun näinä aikoina on kaivosteollisuus kovasti vastatuulella (monilta osin ihan aiheellisesti), on pakko pysähtyä ihmettelemään oman kaupunkimme päättäjien asennetta turvetuotantoon. Jos verrataan metallikaivosten kansantaloudellista merkitystä turvetuotannon vastaavaan merkitykseen, liikutaan aivan eri suuruusluokan asioissa. Pudasjärven tulevaisuusseminaarissa esitettiin, että turvetuotantoalaa pitäisi lisätä Pudasjärvellä. Ei riitä perusteluksi toteamus, että yli 50 % kaupungin pinta-alasta on suota ja että siitä vasta aivan pieni osa on otettu turvetuotannolle. Turvetuotannon lisäämisen tuoma hyöty uusina työpaikkoina on mitättömän pieni menetettyihin luontoarvoihin verrattuna. Valtakunnalliselle energiataloudelle ei turve ole korvaamaton. Luonnontilaisen suoluonnon (esim. Vastasuon) arvoa ei voida mitata rahassa. Toinen yhtä tärkeä arvo, jota ei mitata rahassa, on koko maakunnan puhtaimpana säilynyt jokivesistö, LIVOJOKI. Olen jo joskus aikaisemmin maininnut, että varoittavat esimerkit löytyvät aivan riittävän läheltä (Kivarinjoki ja Siuruanjoki), miten turvetuotannolla voidaan vesistöt pilata monien miespolvien ajaksi, kenties ikuisiksi ajoiksi.

Vuosi 2012 alkaa olla taas paketissa. Vielä on yksi palaveri tiedossa (tämän lehden ilmestyttyä jo pidetty) Pohjantähdessä 25.11. pidettävä Kalastusalueen kokous, jossa lyödään lukkoon kalastusalueen ensi vuo-

den toimintasuunnitelma. Se antaa meidänkin (kalastuskunnan) ensi vuoden suunnitelmiin suuntaviivoja. Ainakin se on jo nyt tiedossa, että vaelluslohien siirtoistutukset jatkuvat ensi kesälle aivan samalla kaavalla, kuin tänäkin vuonna. Lohien vapautuspaikatkin säilyvät samoina, joka on meille tavallaan rasite kalastuskunnan talouden kannalta. Kalastuslupien myynti kärsii istutuksista johtuvien rajoitusten (kalastuskieltojen) takia. Istutuspaikkojen (vapautuspaikkojen) imagohyöty vain pitäisi oppia käyttämään hyödyksi, mutta miten. Siinäpä miettimisen paikka.

Muutama sana kalastuskunnan tämän vuoden tilinpäätöksestä. Kalamatkalle-projektin osallistumismaksusta, toistuvista kesätulvista ja ehkä lohien vapautuspaikkojen kalastuskiellosta johtuvista syistä kalastuslupien myynti laski taas edellisestä vuodesta ja tilinpäätös uhkaa jäädä lievästi miinukselle. Pitänee puheenjohtajalla jättää kulukorvaukset perimättä, että pysytään budjetissa.

Eipähän sitten muuta kuin Hyvää vuoden loppua ja

*Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta kaikille kalamiehille
samoin kuin niille, jotka eivät kalasta, vaan ostavat lohensa marketin kalatiskistä!*

Terveisin,

Niilo

Joulutervehdyksiä

*Lumivaipan alla uinuu maa
hämy laskee ylle tienoon.
Luonto huokuu rauhan tunnelmaa
mielen johtaa Joulun viettoon.
Jouluaaton lempeä hiljaisuus
valaa iloa sieluillemme,
on lämmin yhdessäolon tilaisuus,
jonka luomme rakkaallemme.
-Birgit Ahokas-*

Rauhaisaa Joulun aikaa kaikille!

Birgitta, Matti, Veera & Sanni

Oikein Hyvää Joulua kaikille!

Aira ja Alpo Kirsikänkaasta

Hirvijahdissa 2012

Syksyn hirvijahti alkaa 29. päivä syyskuuta ja klo 7.00. Hirvikodalla on täysi kuhina päällä, punanuttuisia kavereita alkaa kerääntyä yhteiseen palaveriin ennen metsästyksen alkua. Nokipannu höyrysi ja loi kahvin tuoksua keskellä kotaa, Juntin Paavo oli jo laittanut kahvin hautumaan, muutaman tovin kuluttua nokipannu olikin sitten tyhjä. Kovasti oli asiaa porukalla, piti huutaa, että sai puheenvuoron, parhaat vitsit jäivät kuulematta, kun 25 suuta on yhtä aikaa äänessä. Jahti-päällikkö tarkasti asemiesten luvat, että kaikki on asianmukaisessa kunnossa, hirvenmetsästys on hyvin tarkkaan valvottua toimintaa.

Nokipannukahvien ja lupapaperien tarkastelun jälkeen päällikkö pyysi puheenvuoroa, saikin sen, mutta piti ääntä korottaa, Alpollahan on tunnetusti ääntäkin - jonkin verran. Päällikkö kertoili metsästyksen liittyvistä asioista ja siihen liittyvistä vaaratilanteista, kun joukko metsästäjiä, joilla on voimakkaat aseet, lähtee jahtiin, on kaikkien oltava varovaisia, on tiedettävä mitä ampuu ja minne suuntaan ampuu. Koirapartiot saivat omat reviirinsä, ajometsästysjoukolle sitten perinteinen Lehon – Penikkakankaan ajo. Eipä ole vuosikymmeniin lähdetty näin pessimististen ajatuksin syksyn ensimmäiseen jahtipäivään, hirvistä ei ollut mitään tietoa, kukaan ei ollut nähnyt hirviä alueella, oli joku tarkkasilmäinen nähnyt vanhat jäljet.

Lähdettiin sitten tutuille passipaikoille, tutun männyn juurelle, eipä ollut puolukkaa, kuin muutama vuosi sitten, oli tyytyminen kylältä kantautuviin ääniin ja tuulen huminaan puuden oksilla. Hetken hiljaisuus päättyi, kun ajomiehet aloittivat oman metelinsä. Passimiehet kuuntelevat ajon etenemistä, eipä kuulu laukauksia. Kohta on ajo suoritettu, siis tyhjä hirvistä, eihän sitä jokaisessa ajossa ole hirviä. Seuraavaksi kokeiltiin Koivuniityn alueita, ei jälkiäkään, sanoivat ajomiehet, pahalta näyttää. Tehtiin vielä yksi kokeilu, jälleen tyhjä reissu, tultiin siihen tulokseen, riittää yhdelle päivälle, lähemme hernekeiton syötiin, Livokkaan naiset olivat jälleen, näin jahtikauden alkajaisiksi keittäneet hernekeiton ja maukasta se olikin, kiitos kokeille perinteen jatkumisesta.

Nälkäisiä miehiä hernekeittojonossa

Seuraavana aamuna, kun hernekeitto oli pyyhitty parrasta ja suupielistä, lähti jahtiporukka intoa täynnä metsiin samoilemaan, tällä kertaa Lavanselän mäntyjä ihailemaan. Tutut passipaikat ja hirven ajo käyntiin, ajomiesten äänistä päätellen ajateltiin, että jotain siellä on tapahtunut. Niin kuin olikin, olivat nähneet elävän hirven, mutta sepä ei lähtenytäkään passimiehiä kohden, oli saanut meistä vihiä ja säästi sillä kertaa henkikultansa. Tilattiin sitten koirapartio paikalle, eikä kulunut kuin puolituntia, niin alkoi koiran haukku kantautua tulilla istuvien korviin. Kului puolituntia, kun tilattiin mönkiä hirven ruhoa hakemaan kaatopaikalta.

Yksimielisesti sitten sovittiin, kun hirviä on kovin niukasti, niin tämä ensimmäinen hirvi syödään sitten peijaisissa. Jos vaikka käy niin, että ei muuta saalista saadakaan, voidaan ainakin tarjota hirvikäristys kyläläisille. Pikkuhiljaa jahti on edennyt niin, että kaikki metsästäjät ovat saaneet jonkin kokoisen lihamäärän. Paljon ovat saalismäärät vähentyneet niin sanotuista lihavista vuosista, monena syksynä kaatolupia oli yli neljäkymmenen, noista ajoista on tultu hyvin reippaasti alakanttiin, nyt meidän lupamäärä on vain neljännes huippuvuosista, niistäkin neljännes taitaa jäädä kasvamaan seuraavaan vuoteen. Taitaa olla niin, että ensisyksynä tarjotaan vain niukkuutta. Saadaanko edes yhtä kaatolupaa, että voidaan pitää hirvipeijaiset?

Tämän syksyn jahti on ollut hirvikoirien ja miesten osalta erittäin tuottoisaa, kun hirviä on heikosti, koirat kyllä löytävät senkin viimeisen, kun taas ajoporukka on onnistunut saamaan vain yhden hirven.

Hirvipeijaiset pidettiin Kekrin aikaan, paljon oli käristyksellä kysyntää, noin 150 ruokailijaa kävi täyttämässä vatsansa hyvällä käristyksellä, vielä jäi huutokaupattavaa muutama kilo. Joku voitti vasan paistin arvonnassa, kymmenen muuta voitti jotakin muuta.

Hyvää syksyn jatkoa ja joulun odotusta!

Jahtiterveisin,

Upi

Läppäkerhon syksy

- totista touhua ei nimeksikään -

Joka tiistai Livon koululle kokoontuu seurakunnan kerhoon joukko reippaita ja iloisia tyttöjä ja poikia. Olemme tehneet kaikenlaista kivaa: leikkineet niin sisällä kuin ulkonakin, pelanneet pelejä, askarrelleet kortteja, leiponeet ja sen semmoista. Hartaudet ovat myös kuuluneet joka kerhokerran loppuun, ja niissä olemme seuranneet innolla Ella ja yön ritarit- kirjan hauskoja tapahtumia.

Läppäkerholaiset mukana menossa ja meiningissä!

Kerhossa on menoa ja meininkiä, ainakin useimmiten. Se on lapsille, ja meille ohjaajillekin, erittäin hyvä paikka harjoitella ihmissuhdetaitoja ja käyttäytymistä ryhmässä sekä rohkaistua sosiaalisissa tilanteissa. Ylimääräistä energiaa puretaan ja välillä on myös hyvä istua hetkeksi alas ja rauhoittua.

Kevätlukukaudella kerho jatkuu viikolla 2. Jatkamme taas samaan malliin! :D

Ohjaajat Vilku ja Lotta

Joulutervehdyksiä

*Kuuntele!
Tiukuja voi kuulla,
joulu on jo porraspuulla.
Sytytä kynttilä, hiljene tovi,
avaa joululle ovi.*

*Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta!*

*Liisa Aho
Leila ja Kauko Juutinen*

*Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta!*

Ulla ja Heikki

Pirjo Riihiahon runoja

Jouluun on 77 päivää

Viinilasissa
roosat ruusut
kuivuvat kauniisti.

Väri on kohta vanhaa roosaa.

Olisitko se Sinä
tuo joku
jonka kanssa minä
vanhenisin kauniisti.

Käsi kädessä
kävelisimme mäntymetsässä
keräisimme käpykärhöjä.

Laittaisin ne jouluna
lasimaljaan
koristeeksi nuo
roosat ruusut.

Joka joulu olisin
kumarampi ja ryppysisempi
Sinun silmissäsi kaunis.

Meillä tuoksuisi laventeli.

Pirjo Riihiahon 8.10.2012

Lahjattavaraa

Viime viikolla
poro kolisteli sarvillaan
verannon nurkkapieleen
jätti jätöksensä
porrasrallin viereen

en tiennyt itkeäkö vai nauraa

aloin kuvitella
poron tuoneen terveisiä
joulumaasta...
mutta että minulle papanat?

positiivistahan se oikeastaan
lannoitetta ja ainoa lahja
elävältä porolta

muutuin lapseksi jälleen
kuvittelin kuusen kainaloon
punanuttuisen tontun

otin epäuskooni etäisyyttä
ja aloin nähdä
hopeasiipisiä enkeleitä!
tuossa tummassa metsikössä
pitsikapah takana

Pirjo Riihiahon 18.11.2012

Ilmoitus

huhtikuussa.

Täten ilmoitan, että en järjestä enää kesästä 2013 alkaen lentopallon kyläsarjaa. Olen sen tehnyt toistakymmentä kertaa, ja mielestäni nyt on jo muiden vuoro. Elämäntilanteeni on nyt sellainen, että ainakaan tähän toviin minulla ei riitä virta enää tuon tapahtuman järjestämiseen. Sama koskee myös keväistä puulaakilentopalloturnausta. Lentopallon kyläsarja on pelattu Livolla heinäkuun loppupuolella ja puulaaki Pudasjärven liikuntahallilla useimmiten

Toivon että löytyisi jatkajia näiden henkiin herättämieni turnausten järjestämiseen. Niiden järjestämisessä ei ole hirvittävän iso homma, mutta omalta osaltani joudun nyt tekemään tällaisen kieltämättä minulle vaikean päätöksen.

Kokko Timppa Livolta

Turvetuotantohankkeista ensimmäinen päätös – Kiiskisuo

Pohjois-Pohjanmaan aluehallintovirasto on 30.10.2012 antanut päätöksensä Vapo Oy:n suunnitteleman Kiiskisuon turvetuotantoalueen ympäristölupahakemukseen. Livokas ry ja useat kyläläiset lähettivät hakemusta koskien muistutuksia loppuvuodesta 2009. Pohjois-Pohjanmaan AVI on hylännyt ympäristölupahakemuksen, joka tarkoittaa sitä, ettei Kiiskisuo saa ottaa turvetuotantokäyttöön.

Livojokivarressa on vieläkin turvetuotantoon tähtääviä ympäristölupahakemuksia vireillä, mutta tämän päätöksen perustelua lukiessa voi tehdä päätelmiä myös siitä, ettei Livojoen valuma-alueelle todennäköisesti tulla myöntämään lupia muillekaan haetuille alueille.

Ratkaisu on kaikkien nähtävillä netissä osoitteessa: www.avi.fi. Perustelut ovat pitkät ja seikkaperäiset, mutta tässä niistä keskeisimmät johtopäätökset:

”Elinvoimaista jokihelmisimpukkakantaa pidetään puhtaan veden ja uoman luonnontilaisuuden ilmentäjänä. Livojoella tehdyn kartoituksen tulosten tulkinnan mukaan kanta ei ole elinvoimainen. Ilmeisesti jokihelmisimpukka on voimakkaasti taantumassa ja häviämässä koko Suomen alueelta, jolloin myös Livojoen eilisääntynyttä kantaa voidaan pitää tärkeänä.

Livojoen lohi- ja meritaimen kannan elvyttämiseksi on siirretty sekä viljeltyä alkuperäistä Ijoen kantaa että Ijoelta ja sen suu-alueelta pyydettyä, luonnossa syntynyttä kantaa. Vaellusyhteyden palauttamisen mahdollisesti toteutuessa jokien kalataloudellinen arvo sekä niiden merkitys yleiselle kalataloudelle kasvavat.

Vesienhoitoalueen toimenpideohjelmaan on tärkeäksi alueelliseksi tavoitteeksi kirjattu Livojoen ja Pärjänjoen jokihelmisimpukan elinolosuhteiden turvaaminen vesiensuojelutoimenpitein. **Livojoen jokihelmisimpukkakannan suojelemiseksi tehdään suojeeluohjelma lähivuosina.** Livojoen ekologinen tila on todettu erinomaiseksi eikä sen valuma-alueella ole tällä hetkellä kuin yksi pistekuormittaja. Livojoen sekä Pärjänjoen virkistyskäyttö on merkittävä ja muodostaa tärkeän osan Pudasjärven kaupungin matkailupalvelua, joka on merkittävä työllistäjä ja tulonlähde.

Edellisessä mainituin perustein Livojokea ja Pärjänjokea voidaan pitää erityisen arvokkaana vesistönä. Livojokea ja Pärjänjokea voitaneen myös pitää arvokkaana vesistönä jokihelmisimpukka- ja lohikalatutkimukselle ja -kannoille. Kiiskisuon suunniteltu turvetuotanto huonontaisi Pärjänjoen ja Livojoen erityisiä luonnonolosuhteita.

Ympäristönsuojelulain 4 §:n 1 momentin 2) kohdasta ilmenevästi varovaisuusperiaate voidaan myös ottaa osaltaan huomioon, kun arvioidaan toiminnan päästöjen vaikutusta ja merkitystä lupahakemuksessa esitettyjen selvitysten perusteella.

Edellä olevan perusteella aluehallintovirasto katsoo, että luvan myöntämisedellytykset puuttuvat, minkä vuoksi hakemus on hylättävä.”

Asiasta koosti,

Anni-Inkeri Törmänen

Illikaisten sukuseura ry

Syksyllä 2011 perustettu Illikaisten sukuseura on rekisteröity 23.8.2012.

Seuran johtokunta (hallitus) kokoontui 25.11.2012 Livon entiselle koululle pitämään kokousta. Kokouksessa päätettiin seuran jäsenmaksuksi seuraavat:

- aikuiset 10 €/hlö
- alle 18-vuotiaat 5 €/hlö
- ainaisjäsen, maksu tällä hetkellä 100 € (sukuseuran ainaisjäseneksi katsotaan jäsen, joka yhdellä kertaa suorittaa maksuvuonna voimassa olevan jäsenmaksunsa kymmenkertaisena)

Jäsenmaksujen kerääminen aloitetaan vuoden 2013 alusta, ei ennen. Jäsenrekisteriä pitää Kaarina Kouva os. Illikainen Yliiimingistä. Kaarina tekee seuralle myös sukuseuralle Facebook-sivut. Myös nettisivut ovat tulossa aikaa myöten sukuseuralle.

Seuran virallisten papereitten säilytyspaikka on Livolla Minna Pertun huostassa.

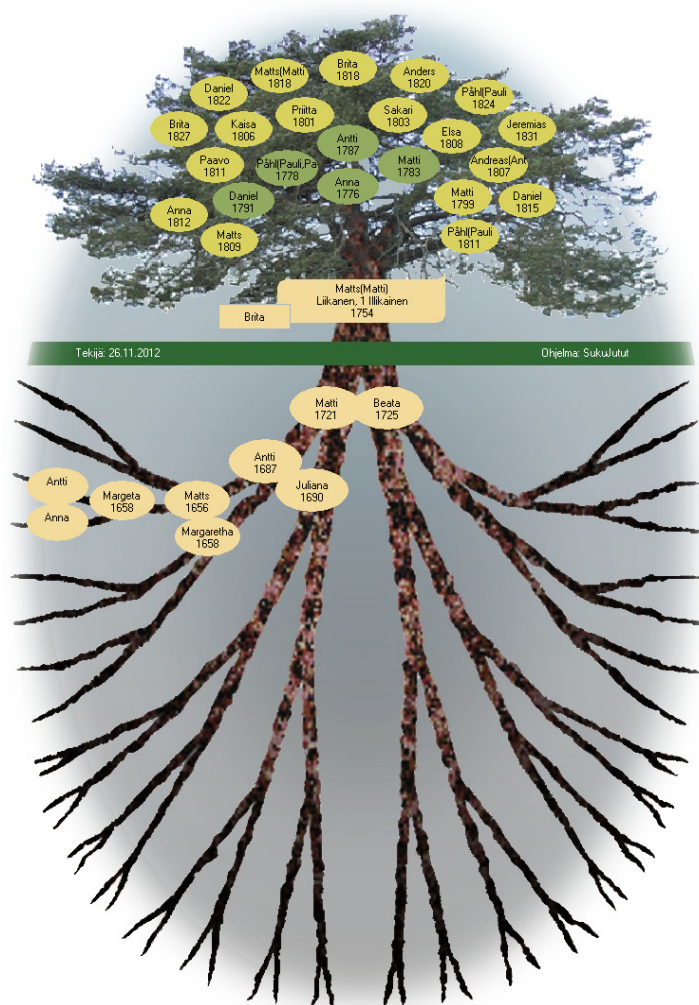
Kokouksessa päätettiin myöskin ajankohta Illikaisten seuraavista sukujuhlista, jotka on vuonna 2014 noin heinäkuun puolivälissä. Seuran jäsenet valitsevat vuoden 2014 sukujuhlan yhteydessä seuralle uuden johtokunnan jatkamaan työtä seuran ja suvun eteen.

Sukukirjaa olen rakennellut vointini mukaan. Näyttää valitettavasti siltä, että kun teos kasvaa sen tekeminen hidastuu. Tulee kuitenkin valmiiksi. Tietoja suvustamme materiaalina on jo aika mukavasti, kuitenkin ei ole kaikki mitä tiedän olevan. Jotkut eivät vain ole toimittaneet. Täytyy näitä tehdessä muistaa aina tietosuojalaki mitä se sallii ja mitä ei. Olen kuitenkin kiitollinen siitä, että olen ollut aktiivinen sukuseuramme alkumetreillä ja saanut olla mukana tähänkin asti.

*Toivotan kaikille rauhaisaa Joulun odotusta
sekä turvallista uutta vuotta 2013.*

Raimo Illikainen
Illikaisen sukuseura ry:n puheenjohtaja

Livon nettisivuille tulee alkuvuodesta tietoa sukuseuran jäsenmaksun maksamisesta. Myös Koululta löytyy ohjeet siitä, että miten maksaa sukuseuran jäsenmaksu.

Matts (Matti) Matinpoika Illikaisen jälkipolvet

Hirvipeijaat

Livon metsästysseura kutsui hirvikäritykselle kaikki kyläläiset, maanvuokraajat, seuranjäsenet sekä mökkiläiset perheineen Livon koululle 3.11.2012 kello 12.00 alkaen.

Edellisenä päivänä olimme aloittaneet valmistelut; n. 60 kiloa ylivuotisen hirven lihaa, sikaa n. viisi kiloa ja voita runsaasti. Siitäpä pojat taikoivat erittäin hyvän kärityksen. KUULIN KYLÄLTÄ, että näin on.

Peijaispäivän aamuna hirviporukka kokoontui loppuvalmisteluja tekemään. Minna oli edellisenä iltana koristellut pöydät mukavan näköiseksi, joten meillä alkoi kaikki olla valmista ottamaan vieraat vastaan. Pian alkoi porukkaa saapua paikalle. Väinö ja Niilo arpa-pöydän taakse tutuille paikoille ja arvat tekivät hyvin kauppansa. Olihan taas hyvät palkinnot, kuten perinteinen vasanpaisti ym. ym. Iloinen puheen sorina täytti salin, sillä tunnelma oli suorastaan katossa, ainakin meidän hirvimiesten mielestä.

Kellon ollessa 12.00 käynnistettiin tapahtuma. Muutamilla lauseilla toivotin vieraat tervetulleiksi ja varoitelin ruoan olevan miesten tekemää, eikä sitä ole pakko syödä. Niin päästiin asiaan eli syömään. Salista alkoi kuulua iloinen porina ja ruokailuvälineiden kilinä. Tyhjiä kulhoja vaihdettiin täysiin, juomakannuja täytettiin, raasteita, puolukoita ja kurkkuja lisättiin kulhoihin hirvimiesten toimesta. Välilistä oli hyvinkin kiirettä. Hyvin selvittiin ja ruokaa riitti kaikille tarpeeksi. Syönnin jälkeen hörpättiin kahvit.

Alpo avaamassa hirvipeijaisia

Tilaisuus jatkui perinteisellä huutokaupalla. Huutokauppaan oli varattu jauhelihaa myytäväksi n. 22 kg, loput käritykset ja muut ylijääneet ruoat kaikki teki hyvin kauppansa. Sitten se jännäys, että kuka voittaa vasan paistin. Illikaisen Kalevi oli tällä kertaa onnekkain. Lupasin Kaleville leikata paistin, kuten myös tein.

Peijaat oli taas kerran onnistuneet erinomaisesti. Olihan niitä toki reenattu jo 35 kertaa. Kiitoksia kaikille vieraille. Meistä hirvimiehistä on erittäin mukavaa kun porukkaa on paljon paikalla nytkin noin 150 henkilöä.

KIITOKSET ahkeralle hirviporukalle peijaiden onnistumisesta!

Alpo

Joulutervehdyksiä

*Rauhallista Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta 2013!*

Liisa ja Niilo

Livon hirvipeijaiset ovat Kokon Jaakolle tärkeä asia

Römpälauantaina 3.11.2012 vietettiin Livon koululla hirvipeijaisia noin sadanviidenkymmenen osallistujan voimin. Virallisestihan tuo kyseinen päivä on pyhänmiestenpäivä. Ulkona vallitsi todellinen römpäkeli märkine lumineen, mutta sisällä koulun tiloissa oli lämmin ja kotoisa tunnelma. Tunnelmaa nostatti osaltaan ennen ruokailua mikrofonin kimpussa pikaisesti pistäytynyt Alpo Turpeinen. Hän kertoi omalla humoristisella tyyllillään mm. sen että nyt on 35. peräkkäinen vuosi kun Livolla kokoonnutaan hirvipeijaisiin.

Hirvien löytyminen on hänen mukaansa kuluvalle metsästyskaudella ollut Livollakin vaikeaa, mutta römppäviikolla niitä on jostain muutamia paikallisten metsästäjien iloksi vaeltanut. Niinpä hirviä oli lauantaihin mennessä saatu pötkölleen 4 aikuista ja 3 vasaa, kun luvan kanssa niitä saa kurittaa seitsemän aikuisen ja kahdeksan vasan verran. Liikekannallepano on Livolla siis vielä kotvan voimassa.

Turpeinen varoitteli ennen ruokailun alkua, että käristys on miesten tekemää, joten sitä ei ole pakko syödä, mutta jos syö, niin sitten pitääkin syödä oikein kunnolla. Tämä tuore kunnanvaltuutettu ei luvannut Kirsiojantielle asfalttipinnoitusta ainakaan heti valtuustokauden alkuun, kun häneltä sitä tivattiin.

Hirvipeijaiset on hyvä tapahtuma mm. vanhojen tuttujen tapaamiseen ja kuulumisten vaihtamiseen. Yksi osallistuja, joka ei jää pois juuri mistään hinnasta on nykyisin Oulussa asuva Jaakko Kokko. Tälläkin kertaa hän saapui paikalle vaimonsa kanssa ja peijaisten päätyttyä he jatkoivat matkaansa Kuusamoon eläkeläisten tapahtumaan.

81 -vuotias Kokko on viettänyt lapsuutensa ja nuoruutensa Livolla, Käkelässä kortteeria pitäen. Jaakko kertoi, että hänellä on Livolta niin paljon hyviä muistoja, että jos ne häneltä pyyhittäis pois, niin hänellä ei olisi mitään.

Käkelästä varttui maailmalle kaikkiaan neljä tyttöä ja viisi poikaa. Jaakko kävi kuusi vuotta kansakoulua Livolla ja jatkokurssin sitten vielä sen päälle. Tosin hän joutui lähtemään kesken koulunkäynnin savotetaan perheen vanhimpana poikana. Sotien jälkeen kun oli puute vähän kaikesta, eikä vähiten vaatteista. Koulu käytiin kuitenkin kaikesta huolimatta menestyksellä loppuun savotoilta palattuaan. Kerran Ala-Livolla savotassa ollessaan hän hiihteli tielle savottavaatteissa.

Muita vaatteita, kun ei hänellä ollut. Tiellä oli ollut kaksi tyttöä. Toinen totesi: ”Ruma mies.” Tästä Jaakko suivaantui niin, että hän päätti tienata niin paljon että saisi itselleen paremmatkin vaatteet. Siinä hän onnistui niin hyvin, että naapurin Olga-emäntäkin kuului sanovan omille lapsilleen, että katsokaapa mallia, että kuinka hyvissä vaatteissa Käki-Jaakko kulkee!

Keskellä Jaakko Kokko, vasemmalla kansankynttilänä (opettajana) elämäntyönsä tehnyt Väinö Lybeck ja oikealla ikänsä kauppa-alalla työskennellyt Livon kävelevä historian tietosanakirja Niilo Kokko. He ovat täysiä serkkuja ja tapasivat toisensa Livon hirvipeijaisissa.

Lapsuutensa ja nuoruutensa Jaakko kertoi olleen työntäyteistä. Tilan töitä piti tehdä uutterasti ja marjoja poimia. Puutetta, kun oli vähän kaikesta. Vapaa-aikaakin tosin siunaantui, niin että ehdittiin kisailta erilaisten hyppyjen ja juoksukilpailujen muodossa. Talvella sitten hiihdettiin. Vaikka elämä ei noihin aikoihin ollut mitenkään yltäkyläistä, niin huumoria ja konnankoukkujakin viljeltiin. Jaakko muistelee kuinka hän kerran hiihteli isänsä synnyintaloon Kokkoon, jossa hän tapasi käydä. Aikansa kyläiltyään hän palasi

suksilleen ja ihmetteli, että mitä oli suksien mäyksille tapahtunut. Ne, kun oli käännetty sinne luistopuolelle, elikkä pohjapuolelle. Silloin häntä alkoi naurattamaan. Talon Erkki-niminen poika oli käynyt tekevässä vähän jäynää. Jaakko kertoi, että ei siinä muuta, kun piti alkaa heti suunnittelemaan hyvälle ystävälle ja lähisukulaiselleen ”kostoiskua”.

50 -luvun lopulla Jaakko keräsi kampeensa ja lähti Livolta leveämmän leivän toivossa maailmalle. Ranaalta kotoisin olevan vaimonsa hän löysi Pudasjärven pohjoisosissa olleelta Susivaaran kämpältä. Maire oli kokkina siellä, johon Jaakko iski sitten palavat silmänsä.

Erään työnjohtajan innoittamana Käki-Jaakko päätti hakea Kurun metsäoppilaitokseen, jonne hän pääsikin. Sieltä hän sai metsäteknikon paperit, jotka hän vielä myöhemmin lisäopinnoin jalosti metsätaloussinöörin papereiksi. Kokko Jaakko teki pitkän päivätyön metsäalan neuvontatehtävissä mm. Metsähallituksella Kemijärvellä ja Oulujoki Oy:n leivissä, jolloin asuinpaikkana oli Vaala. Lapsia Kokon perheelle siunaantui kahden tytön ja kahden pojan verran. Kun heilläkin on jälkikasvua niin Posion Kitkajärven mökille on mukava ajella porukalla menneitä muistelemaan.

Tämä vetreä ikämies on viettänyt terveellistä elämää: ”Tupakkaan ja alkoholiin en ole koskenut”, sanoo Jaakko. Urheilua on sen sijaan hänen elämänsä mahtunut sitäkin enemmän. Suunnistus on ollut hänelle tärkeä laji, jota hän harrasti ihan näihin päiviin asti. Sitten näkökyky teki tenän, joten liikkuminen piti muuttaa kävelylenkeiksi. Suunnistuksessa hän pärjäsi kilpailuissakin hyvin.

Metsätaitokilpailuista hänellä on muistona kädessään rannekello jossa lukee: SM1. Tämän veijarin ennakkoluulottomuutta kuvaa sekin, että elämänsä ensimmäisen maratonin hän juoksi 49 -vuotiaana New Yorkissa. Aika on ensikertalaiselle ja varsinkin tuon ikäiselle hämmästyttävä 3.08! Jaakko kertoi, että häntä ei kuitenkaan asfalttikisat kiinnostaneet, joten maratonit jäivät hänen osaltaan aika vähälle. Tuon ”haamuajankin” hän juoksi muista lajeista hankitun kuntopohjan turvin.

Nykyisin Jaakko on toipumassa eturauhassyöpähoidoista, joiden hän sanoo olleen fyysisesti rankka kokemus. 28 kertaa piti käydä sädehoidossakin ja lääkitykset päälle. Henkisesti tieto syövästä ei ollut kovinkaan kova isku, vaikka kyllä se tietysti mieltä kaihersi

Nykyisin hänellä on tapana yrittää nukkua pitkät yönet jos suinkin mahdollista. Sitten sään salliessa kävelylenkille ja muiden harrastusten pariin. Nuorisolle Jaakko haluaa viestittää: ”Kannattaa viettää tervettä elämää, harrastaa kohtuudella liikuntaa ja jättää turhat ”kokeilut” pois”. ”Elämässä pärjääminen on pitkälle itsestä kiinni”, toteaa tämä teräsvaari vielä kauniiksi lopuksi.

Kokko Timppa Livolta (myös kuva)

Joulutervehdyksiä

*Hauskaa Joulua
ja
Onnellista Uutta Vuotta!*

*Leo ja Pirjo Lopakka
lapset perheineen*

Itsenäinen Suomi – Kiitos sotiemme veteraaneille

Pudasjärvellä elää ja asuu toista sataa veteraaniväestöön kuuluvaa vanhusta. Heidän ansiostaan saamme elää itsenäisessä Suomessa ja kotikunnassamme. Saamme olla paljosta kiitollisia näille ihmisille, he ovat kunnia-kansalaisiamme.

Toimintaa Pudasjärvellä

Puikkarissa on jokaisena keskiviikkona veteraanien päiväkuntoutus. Kuntoutuspäivän ohjelmaan kuuluu tulo-kahvit, erilaisia fysikaalisia hoitoja ja jumppa- ja virikehetket sekä ruokailu. Veteraani-asiamies pyrkii käymään silloin tällöin paikan päällä. Kuntoutuspäivälle kutsutaan myös vierailijoita. Vierailijat voivat olla taiteilijoita tai luennoitsijoita jotka kertova veteraaneille kuuluvista palveluista ja eri tuki muodoista. Tämä on valtion kustantamaa veteraanikuntoutusta ja tämä kuntoutusmuoto on jatkunut nyt kolmatta vuotta. Ryhmän koko on 7 - 8 henkilöä ja päiväkuntoutusjakso kestää 10 keskiviikkoa. Kyyditys kuuluu päiväkuntoutukseen.

Torstaisin Puikkarissa on veteraanien virkistyspäivä. Virkistyspäivän yhteydessä järjestetään veteraanien ja senioreiden yhteinen virikehetki, johon kaikki ikäihmiset ovat tervetulleita. Virikehetki toiminta on käynnistynyt viime tammikuussa. Käynnistäjinä olivat Sampo Laakkonen ja Eeva Vikström sekä Veteraaniyhdistys. Pudasjärven kaupunki on hankkeessa mukana ja tarjoaa kahvit kaikille senioreille ja veteraaneilla on edelleen kaupungin kustantama virkistyspäivä. Kauempaa tulevat veteraanit ovat saaneet palvelusetelit, joilla he maksavat taksikyödyin. Jokaisella virkepäivällä on oma teemansa.

Virikehetken alkuun juodaan tulokahvit ja sen jälkeen päivän ohjelma etenee suunnitelman mukaisesti. Tässä toiminnassa olen saanut olla mukana syksystä lähtien. Olen tavannut hienoja ihmisiä ja kuullut ikimuistoisia kertomuksia heidän kertomanaan. Minun tehtävänäni on ollut suunnitella virikehetken toiminnan sisältö; teemat ja vierailijat. Välillä ohjaan itsekin virikehetken ja ne ovat olleet antoisia kokemuksia. Se tieto ja elämänkokemus mitä näillä ihanilla ihmisillä on, on jotain sanoin kuvaamatonta. Odotan innolla sitä kertaa, jolloin saan oppia uuniluudan teon salaisuuden. Virikehetkeen osallistujat ovat luvanneet opettaa sen minulle.

Toivotan myös Livon kylän senioriväestön tervetulleeksi virikehetkeen ja sen jälkeen voi vaikka mennä uimaan ja vesijumpalle! Virikehetki on torstaisin klo 10.45 – 11.45.

Rauhallista ja siunattua joulun aikaa kaikille Livon sanomien lukijoille!

Paula Ylitalo
vapaa-aikaohjaaja/ Pudasjärven kaupunki

Kuntoklubi

Keväällä jatketaan taas, hieman eri merkeissä. Välinekuntopiiriin kokoonnutaan useammin ja jumpataan monipuolisesti dvd:n avulla. Ja jospa jollekin kerralle saataisiin kuntosalikin pystyyn, niin voisivat Livon urospuoliset kuntoilijat saapua sankoin joukoin paikalle. Luvassa myös villasukkajumppaa. Kevätkausi aloitetaan perinteisellä kinkun sulatuksella, saapi siis mässäätä ihan hyvällä omallatunnolla koko joulun.

Saavu huhkimaan maanantaina 7.1.2013 klo 19.00. Kevätkausi 20 € tai 2 € kerta.

Sonja

Pudasjärvelle perustettiin kyläneuvosto

Lokakuun 15. päivä Pudasjärvelle perustettiin kylien yhteinen kyläneuvosto. Neuvoston tarkoitus on olla vuoropuheluforumina kaupungin ja kylien välillä. Kyläneuvosto toimii kylien etujärjestönä ja vaikuttamismahdollisuutena kunnallishallinnon suuntaan.

Kyläneuvoston perustamiskokouksessa Pohjantähdessä olivat läsnä: Hirvaskoski, Siurua, Jongun alueen kylät, Sarakylä, Panuma, kirkonkylä eli Kurenalus, Syöte, Korpinen, Puhos, Kyngäs-Aittojärvi, Kurki, Kipinä, Siivikko, Venymä ja Livo.

Pudasjärven kyläneuvoston perustamiskokouksen pöytäkirja 15.10.2012 kello 18:00 Pohjantähti

Paikalla oli runsas joukko kyläläisiä ja Pudasjärven kaupungin edustajat.

Kokouksen avasi kokouksen koollekutsuja Jouni Puhakka.

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Antti Holmström ja sihteeriksi Onerva Ronkainen.

Kokousväki hyväksyi esityslistan.

Jouni Puhakka esitteli kyläneuvoston sääntöluonnoksen.

Keskustelu oli vilkasta ja kyseltiin mahdollisen kyläneuvoston toimivuutta ja eri kylien rajoja, mikä olisi toimiva. Halutaan myös vapaa-ajan asukkaat kyläneuvoston jäseneksi. Halutaan mukaan toimivat käytännön kylät, eikä tehdä liian isoja alueita, jolloin kyläläiset eivät koe sitä omaksi.

Halutaan siitä kaikille mahdollinen keskustelu ja ajatustenvaihtofoorumi. Ei liian virallinen. Uusi vuoropuhelun ja vaikuttamisen mahdollisuus kylien ja Pudasjärven kaupungin välille.

Kyläneuvosto kiertää eri kyläkulmilla ja se on avoin kaikille toimiville kylien yhdistyksille.

Halutaan kylien osallistuvan aktiivisesti oman kylän kehittämiseen ja olevan mukana suunnittelussa jo alkuvaiheessa.

Todettiin, että kyläneuvostosta tulee kansalaisista ja siinä toimijoista kiinni miten se lähtee toimimaan.

Linkittyä mahdollisesti tulevaan valiokuntamalliin, joka on mahdollisesti tuleva hallinnonuudistus. Tulevat valtuutetut halutaan jalkautuvan enemmän kylille.

Arjen turvaa kunnissa -projektia esitteli Ritva Kinnula. Hän toi esille lähipalvelujen tuottamisen ja kylien tarpeiden huomioimisen ja huolen siitä, että päätöksenteko tulisi lähelle kyliä.

Esitettiin muutokset sääntöihin:

- Kohta 2- edistää Pudasjärven kylien elinvoimaisuutta, kylien välistä yhteistyötä ja kylien asukkaiden viihtyvyyttä sekä arjen turvaa ja hyvinvointia
- Kohta 2- tekee aloitteita ja esityksiä sekä antaa lausuntoja
- Kohta 3- Jäseneksi voi liittyä jokainen Pudasjärven kylillä asuva kyläläinen sekä vapaa-ajan asukas.

Kokousväki hyväksyi muutokset ehdotukset sääntöihin. Jouni Puhakka esitteli perustamiskirjan ja luki sen ääneen kokousväelle Pudasjärven kaupungin kyläneuvosto -niminen yhdistys perustettiin ja perustamiskirja allekirjoitettiin. Pyydettiin kaupungin nimeämään edustaja kyläneuvostoon.

Esitettiin kyläneuvoston puheenjohtajalle hankittavaksi kokousnuija, joka kiertää kokousten mukana. Paula Ylitalo valtuutettiin hankkimaan sellainen. Kaupunki maksaa valmistuksen ja siihen hankitaan hopeinen laatta johon tulee perustamispäivä.

Seuraava kokous sovittiin Korpisen kylälle huhtikuulle 2013 (ajan kohta ilmoitetaan myöhemmin).

Antti Holmström
puheenjohtaja

Onerva Ronkainen
sihteeri

Pudasjärven kyläneuvoston säännöt

1. Yhdistyksen nimi ja kotipaikka

Yhdistyksen nimi on Pudasjärven kyläneuvosto. Sen kotipaikka on Pudasjärven kaupunki ja toimialueena on Pudasjärvi.

2. Yhdistyksen tarkoituksena on

- edistää Pudasjärven kylien elinvoimaisuutta, kylien välistä yhteistyötä ja kylien asukkaiden viihtyvyyttä sekä arjen turvaa ja hyvinvointia. Kyläneuvosto toimii Pudasjärven kylien edunvalvontaorganisaationa ja yhteistyöelimenä Pudasjärven kaupunkiin ja muihin yhteistyökumppaneihin nähden,
- kyläneuvoston tavoitteena on luoda yhdessä Pudasjärven kaupungin kanssa kylien ja kaupungin välinen yhteistyö- ja kehittämisfoorumi.

Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys

- toimii Pudasjärven kylien etujärjestönä, on yhteistyössä kunnallishallinnon kanssa ja vaikuttaa päätöksentekoon,
- tekee aloitteita ja esityksiä sekä antaa lausuntoja,
- toimii Pudasjärven kylien asukkaiden ja yhteisöjen yhdyssiteenä,
- järjestää kokouksia sekä tiedottaa omaa toimintaansa koskevista asioista.

3. Jäsenet

Jäseneksi voi liittyä jokainen Pudasjärven kylillä asuva kyläläinen sekä vapaa-ajan asukas, joka hyväksyy yhdistyksen tarkoituksen ja säännöt. Jäsenen tärkein oikeus on osallistua yhdistyksen toimintaan.

4. Liittymis- ja jäsenmaksut

Jäseniltä ei peritä liittymis- ja jäsenmaksua.

5. Taloudellinen toiminta

Yhdistys ei harjoita taloudellista toimintaa.

6. Kokoukset

- yhdistyksen kokouksia järjestetään vähintään kaksi kertaa vuodessa, lokakuussa ja huhtikuussa, tarvittaessa useammin. Ylimääräisen kokouksen koollekutsujana toimii seuraavan kokouksen puheenjohtaja
- seuraavan kokouksen puheenjohtaja toimii koollekutsujana ja kokouksen valmistelusta vastaavana henkilönä,
- kokoukset pidetään vuorotellen eri kylillä,
- puheenjohtajuus kiertää kylittäin sen mukaan, millä kylällä kulloinkin kokoonnutaan,
- kokouksiin voivat osallistua kyläyhdistyksien ja kylätoimikuntien sekä kylillä muuta yhdistystoimintaa toteuttavat tahot,
- yhdistyksen kokoukset kutsutaan koolle vähintään kahta viikkoa aikaisemmin sähköpostitse ja tekstiviestillä sekä kokouksesta julkaistaan ilmoitus paikallislehdessä
- kutsu kokouksiin lähetetään em. tahojen edustajille, joiden toivotaan levittävän viestiä muille

Jouni

Joulutervehdyksiä

*Kuusen alla on kummaa puhinaa,
karvaisen kuonon jouluista tuhinaa,
heilahtaa kuusen katveessa tassu,
kurahtaa vihreän varjossa massu,
joulukoira on asialla,
oksien peitossa kuusen alla.
Koiralla mielessään jouluiset ilot,
purkki, lahjat ja omenakilot.*

*Siksipä heilahtaa karvainen tassu,
siksipä kurisee massu,
että on aihetta hetkinen vartoa,
odottaa, paastota, punota vartoa.
Jälkeen koulun on odotus joulun,
kaikeihin kauneinta maailmassa.
Koiran mielessä joulu välkkyi,
kynttilän valo silmissä läikkyi,
mieli on avoinen, mieli on avoin,
viettääkseen joulua jouluisin tavoin.*

(Mukaellen Uppo-Nallen joulurunoa)

*Rauhallista Joulunaikaa,
Minna ja Marko ja karvaakuonot*

Muisteloita Livojokivarresta

Vierailin tässä taannoin syksyllä tätini entisen Kokon ja nykyisen Väyrysen Kertun luona. Kerttu on asunut jo vuosikymmenet Oulussa, mutta työelämän alkutaival kului Puolangalla Auhojärven rannalla Auhon kylässä. Auholta hän siirtyi vielä vuosiksi Ouluun Merikosken koulun keittölle töihin. Nytemmin 80-vuotiaana Kerttu on ollut eläkkeellä jo hyvän tovin edelleen Oulussa asuen. Livolainen Kerttu kokee kuitenkin yhä olevansa. Lapsuus Livolla Kokossa ja kouluvuodet Livon koulua käyden ovat jättäneet vahvan muistijäljen livolaisesta elämästä.

Aloittaessamme jutusteluhetkeämme Kerttu sanoikin, että häntä helpotti taannoin erään entisen livolaisen toteamus:” Minä se kävin eilen illalla melkein joka talossa Livolla kylässä!” Kerttua helpotti, kun hän huomasi muidenkin tekevän ihan samalla tavalla kuin hänkin monena iltana ajatuksissaan tekee. Edellisestä kommentista sain aiheen kysyä tädiltäni, että oletko ihan oikeastikin käynyt joka talossa Livolla, sillä mielestäni en itse ole käynyt. Kerttu arveli lapsuusaikanaan todella käyneensä kutakuinkin joka talossa, ja vielä laajasti käsitettynä Livon alueella.

Kerttu vietti lapsuutensa ja nuoruutensa päivät Livolla 1930 – ja 40 – luvuilla. Tuolloin todellakin lähdettiin ja käytiin taloissa aivan eri tavalla kuin nykyisin. Usein asialla, mutta hyvin usein vain pelkästään kyläiltiin. Kyläilemään lähdettiin pitkienkin matkojen päässä oleviin taloihin. Monesti kyseessä olivat seurareissut. Kerttu muistaa käyneensä edestakaisin seuroissa ihan Ojalassa, Louhelassa ja Peuralassakin saakka. Ja tuohon aikaan mentiin jalan – matkat kuin matkat!

Kerttu muisteli, että kerran Juutisesta tultiin Kokkoon kysymään, voisiko Kerttu lähteä kaveriksi heidän pikkupiialleen käymään Ojalassa. Pikkupiika oli Ojalan Maikki, jota oli pyydetty sukulaistalosta Ojalasta Juutiseen lähinnä ”hupilaiseksi”. Maikki ei ollut vielä ihan oikean piikatytön ikäinen, joten hänellä oli tullut kotiin vähän ikävä. Keinoksi keksittiin saman ikäisen Kertun pyytäminen kaveriksi Maikin kotona käymiseen.

Niinpä pikkutyöt lähtivät aamusta kaksin kohti Ojalaa. Ensin Kokosta Salmelan ja Toukolan kautta tielle, joka kulki siihen aikaan Toukolasta suoraan Purolan takaa eteenpäin kohti Karikkoa ja siitä Kirsilän ohi jokivarressa kulkevalle polkumaiselle kärrytielle. Tästä oli vielä tosi pitkä taivallus Ojalaan. Kertusta matka oli tuntunut hirmuisen pitkältä varsinkin kun Maikki oli luonteeltaan ollut enemmän hiljaisen sortinen. Mutta niin vain tytöt olivat päiväselteään Ojalassa käyneet, eikä asiaa tuohon maailman aikaan pidetty ihmeenä eikä kummana.

Kulkeminen ei sinällään ollut kovin pelottavaa varsinkin kun maisemat olivat huomattavan paljon avarammat jokivarressa kuin mitä nykymaisema on. Monet kaukanakin olevat paikat siinsivät helposti näköpiirissä, kun johonkin lähti kulkemaan. Kerttu muisteli, että Kokon pirtin ikkunasta oli tapana katsoa kylälle Etilään ja seurata milloin postiauto saapuu kylälle. Toiseen suuntaan Kokon pirtin ikkunasta katsottaessa näkyi selvästi Toukolaan saakka. Nykyisistä pusikoista ei jokivarressa ollut tietoaakaan!

Valoisaan kesäaikaan kulkeminen oli lapsellakin helppoa, kun maisemat olivat niin avarat. Mutta alkusyksyn pimeät voivat olla todella pimeitä Livolla, eikä kulkeminen ollut niin helppoa enää silloin kun jouduttiin kulkemaan tietä pitkin metsätaipaleita.

Kerttu muisteli jatkokouluaikaansa heti sotien jälkeen, jolloin hän joutui yksin kulkemaan iltaisin koulussa (jatkoluokat olivat opettajan pitämää lisäopetusta varsinaisen pienempien koululaisten koulupäivän jälkeen). Erityisesti syyspimeällä yksin kulkeminen kylältä takaisin Kokon perälle oli tuntunut pelottavalle. Äiti Hilda oli neuvonut, että katso ylöspäin niin näet puiden latvoista seurata missä tien reikä menee. Lisäneuvo oli ollut, että tien reunassa pysyy hyvin, kun antaa tien ravissa kasvavien pienten männynalkujen hipoa jalkoja kulkiessa.

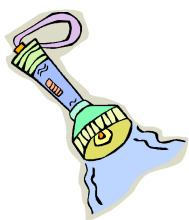
Kerran oikein hirmuisen pimeänä ja vielä sateisena syysiltana Kerttu oli lähtenyt kävelemään koulusta kotiin. Suurin pelko Kertulla oli ollut mielessä se, miten hän siinä pimeydessä osuu Mustaojan sillalle, eikä kävele suoraan virtaavaan ojaan. Mutta sitten kylän jälkeen melko lailla juuri ennen Pertun rinkiä oli takaa päin pi-

meystä suhahtanut koira jalkoihin. Sehän oli säikäyttänyt Kertun melkein hervottomaksi. Saman tien jännitys oli kohonnut huippuunsa, kun pimeydestä oli kuulunut askeleita. Kulkija oli paljastunut lopulta Puhakka Heikaksi, jonka mukaan koira oli Perttulasta lähtenyt. Sen verran kulkijat olivat toisensa pimeydestä havainneet, että Heikkakin oli Kertulle ohi mennessään sanonut: ”Onhan nyt pimiä!”

Heikka oli jatkanut reippaasti matkaansa ja Kerttu oli jatkanut varovaisemmin perässä. Pelko oli kuitenkin näihin kohtaamisiin sen verran lauennut, ettei Mustaojan ylitys ollut enää suuremmin jännittänyt. Sillan paikka oli löytynyt kokeilemalla jalalla sillan reunaa, jotta kulun sai osumaan kuitenkin sillan puolelle.

Äidin neuvot tien reunassa pysymisestä eivät olleet tietenkään turhia, sillä kulkijoita sattui tuohon aikaan useamminkin vastaan. Kerran Kerttu oli tullut Koppelokankaalle paikkaan, jossa alkoivat Kokon ikkunasta kohtaisesti kaasulampun valot näkyä. Hetkihän oli helpottava, kun koti oli jo ihan lähellä. Yhtäkkiä oli kuitenkin Kertun ja valon eteen ilmestynyt joku outo tumma pelottavasti huojahteleva hahmo. Pian Kertulle selvisi, että joku kulkijahan siinä on. Kyseessä oli ollut vähän ”lenkottaen” kulkeva nainen. Pimeydessä nainen ei ollut huomannut ollenkaan vastaantulijaa eikä Kerttukaan ollut kyennyt tunnistamaan kuka nainen siinä vastaan tuli.

Autoja sodan jälkeen oli harvalla, mutta pyöriä oli melkein talossa kuin talossa. Kokossa pyörä oli kuitenkin paljolti varattu isä Juhon käyttöön. Hän kävi paljon erilaisissa kokouksissa ja silloin hän kulki mielellään pyörällä. Pimeässäkin pyörällä saattoi kulkea, sillä käytössä oli pyörään asennettava karbiidilamppu.* Polttimoita ei aina ollut saatavilla lamppuun, mutta aina kun polttimoita ja polttoainetta oli saatavilla, niin äiti oli mestari tekemään kahdesta pullosta lampun. Vähän vaarallisia ne olivat, mutta Kertun muistiin yhtään pahaa lampun posahdusta ei kuitenkaan sattunut.

Rospuuttoaikoina, kun kylän kapea silta ei ollut käytössä, Kerttu muisti kulkeneensa joen toista puolta polkuja pitkin kylältä kotiin. Koululta lähdettiin Etilän rannasta ”holoman” reunaa Visalan ja Pirilän ohi kohti Takkulaan ”vanhan joen” reunoja seuraten. Takkulasta käveltiin Katiskaharjuun, josta polkua Kokon vastarannalle, ja siitä sitten veneellä yli Kokoon. Suuri apu reitillä saattoi olla taskulamppu, jos sellaisen pattereita joskus saatiin. Taskulamppua ei sitten tietenkään raskittu käyttää kuin vain reitin hankalimmissa kohdissa, sillä pattereita oli muistettava säästää.

Lumen tultua ja joen jäädyttyä käytettiin jokea kulkemiseen. Läpi talven kulki joella latu ja matka kylälle joutui tätä kautta hyvin nopeasti. Postin hakuun jokireitistä oli suuri apu. Toki kesälläkin käytettiin jokea kulkuväylänä. Veneellä oli paljon helpompi kuljettaa Etilän rannasta saakka kauppatavarat kuin kärryillä pitkin tietä.

Erikoisin muisto Kertulla lapsuuden kyläreissulta Kertulla oli yhdeltä kyläreissulta Harjuun. Hän oli jo palaa-
massa kylästä Tyyne-sisarensa kanssa Kokon lähellä, kun yhtäkkiä selän takaa taivaalta lensi valtaisa valo kohti pohjoista. Koko maailma valkaistui niin, että pimeällä näki Salmelaan asti ja rakennusten hirsien saumat näkyivät selvästi. Tytöt pelästyivät ja tarroutuivat toisiinsa. Valoilmiö oli hetkessä kuitenkin ohi ja sen jälkeen tytöt ratkesivat hervottomaan nauruun, sillä niin outo ja häkellyttävä kokemus oli.

Tarinointihetken ylöskirjoitti,

Kokon Hanne

* *Karbidilamppu*

Karbidilamppu eli asetyleenilamppu on valaisin, jolla saadaan aikaan öljylamppua huomattavasti kirkkaampi ja tasaisempi valo. Karbidilamput olivat yleisiä 1900-luvun alkuvuosikymmeninä. Niitä käytettiin lyhtyinä myös 1900-luvun alun ajoneuvoissa ja polkupyörissä ennen dynamoista virtaansa saavien sähkövalojen yleistymistä. Ensimmäiset elokuvaprojektorit käyttivät karbidilamppua kirkkaan ja tasaisen valon saamiseksi. Kalsiumkarbidi valmistetaan kuumentamalla sammuttamatonta kalkkia ja hiiltä n. 3000 asteen lämpötilaan.

Lamppu koostuu polttoaine- ja vesisäiliöistä, säätöruuvista ja polttimosta, kaas- ja vesiputkista ja tarvittavista tiivisteistä. Polttimo on kaksiaarainen ja siinä palaa käytön aikana pieni liekki. Polttimon takana on heijastin, jolla valo voidaan kohdistaa tiettyyn suuntaan.

Lampun käyttöä varten polttoainesäiliöön laitetaan karbidia. Säätöruuvi avataan, jolloin vesisäiliöstä tuleva vesi muodostaa kiinteässä olomuodossa olevasta kalsiumkarbidista (CaC_2) erittäin helposti syttyvää asetyleenikaasua C_2H_2 . Liekki sytytetään ja säädetään sopivaksi. Lampun käyttöaika on normaalisti useita tunteja.

Karbidilampusta on käytetty myös nimiä karbiinilamppu ja karbiittilamppu.

Lähde: **Wikipedia** netissä

Kiitos

KIITOKSET äänestäjilleni saamastani luottamuksesta syksyn kunnallisvaaleissa. Pikkuhiljaa olen perehtynyt tilanteeseen osallistumalla erilaisiin kunnan asioita koskeviin seminaareihin sekä puolueen kokouksiin. Eihän tämä varmasti tule olemaan helppoa, mutta yritän tehdä parhaani ja olla oppivainen, miten asioita vietään eteenpäin oikealla tavalla.

Tätä kirjoittaessa on 22. päivä marraskuuta ja olen lähdössä puolueen syyskokoukseen, jossa ennakoidaan hallitus ym. paikkoja. Pudasjärvi on muuttamassa hallintomallia ns. valiokuntamalliksi, joten lautakuntien tilalle tulisi kolme valiokuntaa:

- Alueyhteistyö- ja elinvoimavaliokunta,
- Hyvinvointivaliokunta ja
- Elinympäristövaliokunta.

Lisäksi valitaan kolme lautakuntaa:

1. Tarkastuslautakunta
2. Keskusvaalilautakunta
3. Viranomaislautakunta

Malli tulisi voimaan vuoden 2013 alusta.

Alpo Turpeinen

Joulutervehdyksiä

*"Lapset ja paimenet
etsimään lähti,
loistoas tähti."*

*Rauhallista joulua ja
Onnea Vuodelle 2013*

*Anni-Inkeri, Matti,
Tuomas ja Sakari*

Kädentaitoja

Maikki neuvomassa pajalaisille paperinarupallon tekemistä (kuva: Virve Stenius)

Kierii, pyörii, häärii, kilahtelee, sorisee porisee... Laidasta laitaan rön-syilee. Tällainen on meidän käsityöpajamme Livolla. Matot, kaulahuivit, paperipallot, tähdet ja muut siellä valmistuvat.

Joka toinen perjantai-ilta pitkin syksyä on koulun ovi tiuhaan käynyt, kun ”emännät” ovat tulleet käden ja silmän taitoja kartuttamaan. Opettaja on ollut joka kerta eri, joten monenlaista taitoa on vaihtopöydälle tuotu.

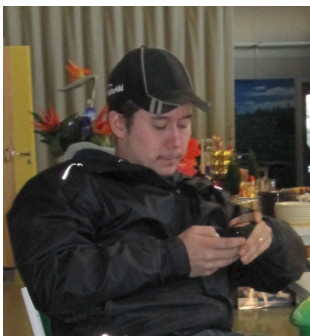
Vuoden 2012 viimeisessä työpajaillassa valmistettiin kaikki keskeneräiset työt. Ensi vuonna jatketaan tätä hauskaa ja hyödyllistä yhdessä oloa.

Tervetuloa uudet, ja vanhat, mukavan harrastuksen pariin! HUOM! Myös mökkiläiset. Seuratkaapa ilmoitustauluja!

Terveisin,

Pajaillaan

Uusia työntekijöitä Livon koululla

Aki mietteissään

Kuka olet ja mistä?

- Aki Kipinä, 27 v. ja Yli-Livolta

Mikä olet ammatiltasi?

- raskasajoneuvoasentaja

Mitä harrastuksia sinulla on?

- maanviljely

Milloin olet aloittanut työt Livokkaalla?

- aloitin marraskuussa ja tammikuulle asti olen

Mitä teet Livokkaalla?

- olen Martin kaverina Ruostehovin kunnostuksessa

Miten olet viihtynyt työssä?

- olen tykännyt olla ja hyvin olen viihtynyt

Kuka olet ja mistä?

- Martti Niskala, 57 v. ja Livolta

Mikä olet ammatiltasi?

- sähköasentaja, myös kotipalvelun ammattitutkinto löytyy

Mitä harrastuksia sinulla on?

- tanssi

Milloin olet aloittanut työt Livokkaalla?

- syyskuun lopulla ja olen joulukuun lopulle

Mitä teet Livokkaalla?

- kunnostan Ruostehovia

Miten olet viihtynyt työssä?

- olen viihtynyt

Vuoden kyläläinen 2012
Martti Niskala

Niehkan päiväkirjasta 2012

Tämä vuosi on ollut erilainen kuin mikään vuoteni. En ole ollut kotona juuri ollenkaan.

Menimme heti alkuvuodesta Sinikan kotiin, jossa olen ollut hoidossakin muutamia kertoja, kun Lahja on ollut leikkauksilla tai muilla reissuilla. Nyt ei ollut mitään sellaista, oli jotain aivan muuta.

Olimme Sinikan Zorro -koiran kanssa vähän ihmeissämme, kun käytiin tosi usein autoajeluilla Oulussa. Oli sellaisiakin viikkoja, että kävimme joka päivä siellä. Ajettiin aina yhden ison talon pihaan ja meidän piti Zorron kanssa odottaa autossa, kun ihmisemme menivät sinne isoon taloon sisälle. Jotain he puhuivat sädehoidosta ja sytostaateista. Joskus he olivat siellä monen monta tuntia. Hyvä meillä oli siellä autossa odottaa, kun meillä oli toisistamme seuraa. Ja lämminkin oli, kun nukuimme vierekkäin.

Juoksemisen riemua!

Kesällä oli kiva, kun siellä Zorron kodissa oli iso piha, jossa saimme juosta ja leikkiä vapaina, kun siellä oli aita pihan ympärillä. Muutamia kertoja minä kyllä livahdin sieltä aitauksesta pois, kun huomasin, että joistakin kohtaa pääsee aidan alitse. Naapurin kissaa vähän siellä sitten juokсутin pitkin rantoja. Enkä ymmärrä miksi siitä oltiin minulle vihaisia. Enhän minä sille kissalle mitään tehnyt, kunhan vaan haukuin ja juoksin sen kanssa. Kissa ei siitä tykännyt, vaan raapaisi minua kuonon päälle. Terävät kynnet sillä oli.

Lahja yritti tukkia aidan alareunoja, etten pääsisi sieltä karkuun, mutta pääsin minä vielä muutaman kerran. Nokkela tyttö kun olen, niin löysin aina jonkun sopivan rakosen sieltä. Oli kiva ihan itsekseen vähän katsella Mursunsaaren rantamaisemia. Tulin minä sitten aina takaisin. Zorro ei koskaan lähtenyt mukaani niille reissuille, jäi aina yksikseen istumaan ja ihmettelemään sinne pihalle, että minne minä olen mennyt. Se on niin ”kotinsa pitävä”, ei sitä kiinnosta lähteä ilman ihmisiä minnekkään. Ihme koira. Minä kyllä lähdän, jos vaan siihen tarjoutuu tilaisuus.

Juhannuksena olimme Puhoksella Sinikan Asko -veljen mökillä. Zorro sai olla sielläkin vapaana, kun se vaan tassuttelee pihalla. Minua ei kuulemma voinut siksi päästää irti, kun siellä oli poroja. Niitä tuli ihan pihalle, mutta en saanut ajaa niitä pois. Olisin kyllä antanut samanlaista kyytiä kuin kissalle. En ymmärrä miksi Zorro ei tehnyt mitään, antoi vaan niitten sarvipäiden talloa toisten pihaa. Sanovat, että Zorro on paimenkoira rodultaan, mutta miksi se ei sitten paimenna mitään muuta kuin omia ihmisiä vaan. Niitä se ei päästä silmistään. Minä paimentaisin haitaksi tulevat porot jonnekkain kauemmaksi. Haukuin minä niille lujaa, että menkää pois täältä ja ne lähtivät kovaa vauhtia juoksemaan metsään.

Siellä mökillä sattui aika jännä juttu. Yhtenä iltana Asko alkoi kutittelemaan minua ja minä en oikein tykännyt siitä hommasta. Ihmiset puhuivat siitä tapauksesta näin: ”Niehka lähti pelokkaan näköisenä kamariin ja samassa sekunnissa ne tulivat sieltä Zorron kanssa rintarinnan. Zorro tuli rintakarvat pörhöllään Askon luo ja sanoi hänelle isolla äänellä, että anna olla viimeinen kerta, että kiusaat minun tyttökaveriani. Sitten ne kääntyivät ja menivät takaisin kamariin ja makasivat siellä tyytyväisinä vierekkäin.”

On minulla kuulkaa sellainen prinssi tuo Zorro, että se pitää minusta hyvän huolen. Se ei anna kenenkään kiusata minua. Minä olen sen pieni tyttöystävä. Jos lenkillä joku koira sanoo minulle rumasti, niin Zorro sanoo niillekkain isolla äänellä, että nyt loppu tuo homma. Muuten Zorro on tosi kiltti ja ystävällinen poika, samanlainen kuin minäkin ☺

Muutaman kerran minä tein siellä Zorron kotona sellaista, että kun ihmisemme olivat menneet nukkumaan, minä menin hiljaa alakertaan tutkimaan, että olisiko siellä mitään suuhunpantavaa. Yhden kerran

löysin Carmolis -pastilleja ja söin ne kaikki. Toisella kertaa siellä oli toisenlaisia kurkkupastilleja, Toncils -nimeltään. Ne olivat ihmeellisissä läpipainopakkauksissa, mutta nekin sain askarrelltua irti ja napostelin suuhuni. Enkö olekin taitava tyttö? Oli siellä jotain väkeviä salmiakkikarkkejakin, nekin söin vaikka eivät ne niin hyviä olleet, oikeastaan aika pahan makuisia olivat. Ei minulla ollut kurkku kipeänä, mutta kun muuta syötävää ei ollut näkösällä, niin söinpähän ne kurkkupastillit mitä löysin. Sitten yläkerran portaitten eteen laitettiin portti aina yön ajaksi, niin en enää päässyt yksinäni niille yöllisille tutkimusretkille alakertaan. Se kyllä harmitti.

Niin, sain minä kerran päivällä napattua voipaketin, kun se oli unohnutun hellan viereen pöydälle. Sehän se olikin tosi hyvää. Söin senkin kaikki, nuolin vielä paperinkin tosi puhtaaksi. Pitäähän sitä rasvaa saada, se tekee turkin kiiltäväksi. Suosittelen sitä muillekin.

Emäntäni ihmetteli, että miksi minä siellä otan pöydiltä syötävää, kun en ole kotona koskaan ruukannut ottaa. No jännäähän se vaan oli, että ehtiikö ottaa ja syödä ennen kuin ihmiset huomaa. Zorro ei tullut koskaan osille, sain syödä ihan yksin kaiken mitä sain.

Meillä ei Zorron kanssa tule koskaan riitaa mistään. Olemme tosi hyvät kaverit. Leikimme ja juoksemme yhdessä ja saatammepa nukuakin ihan vierekkäin. Mukavahan se vaan on, että on oma kaveri. Onhan ihmisilläkin hyviä kavereita. Kuulin, kun Sinikka sanoi Lahjalle, että Niehka ja Zorro ovat yhtä hyvät ystävät kuin mekin olemme. Se on ihan totta.

Oulussa kävimme edelleen usein ajeluilla, aina siellä samassa isossa talossa. Emme me Zorron kanssa päässet koskaan sinne sisälle, niin en tiedä mitä siellä tapahtui.

Sitten tuli elokuun viimeiset päivät ja Sinikka lähti jonnekkinkin... eikä hän tullut enää takaisin... kuulin, kun ihmiset puhuivat, että hän katselee nyt pilven reunalta meitä... Zorro oli pitkään ikävissään ja apeana. Odotti, jos oma ihminen tulisi vielä takaisin... ei hän tullut... Lahja on surullinen...

*Se, mitä meillä oli, on edelleen.
Yhteinen menneisyys, lähtemättömästi läsnä.
Kun siis kuljet metsässä, jossa kuljimme yhdessä
ja etsit aurinkoiselta pientarelta varjoani,
kun pysähdyt kukkulalle katselemaan kaukaisuuteen
ja kädelläsi etsit minua,
etkä enää löydä ja tunnet surun hiipivät sydämeesi,
ole aivan hiljaa.
Sulje silmäsi.
Kuuntele askelten ääntä sydämessäsi.
En ole poissa, kuljen aina mukana,
aina muistoissa sinussa.*

Palasimme takaisin omaan kotiini ja Zorro tuli meidän kanssamme tänne. Me pidämme nyt Zorrosta hyvää huolta.

Katsotaan sitten ensivuonna, että mitä se tuo meille tullessaan.

Niehka ja Zorro Liepeen lenkillä

Niehka
(Tarinassa mukana emäntäni Lahja Nurmela ja Zorro-koira)

Jouluinen aikamatka jouluvieton lähihistoriaan

Usein saa kuulla kuinka hiljennytään ja rauhoitutaan hyvissä ajoin Joulun viettoon. Toteutuessaan se olisi hyvä nykyisen hektisen elämäntyylin vuoksi. Mutta monellako meistä on Joulun edeltävä aika kovinkaan rauhallista. Väittäisin että monessa; ja varsinkin lapsiperheissä Joulunalusaika on jopa vuoden kiireisintä aikaa, alkaen jopa viikkoja ennen varsinaista Joulunjuhlaa. Kaupallisuus ja sen tuomat ”pakkorituaalit” ja ostamiset saavat monen hössöttäjän ennestäänkin tiukalla olevan vieterin sinkumaan lähes katkeamispisteeseen, kun ”mikään ei riitä”. Poikkeuksiakin tosin on, mutta poikkeushan vahvistaa säännön. Sitten Joulun koittaessa ollaan kuin ei oltaiskaan.

Olen usein haaveillut, että olisipa mielenkiintoista omistaa sellainen aikakone, jolla saisi huristaa ajassa taaksepäin siihen ajankohtaan ja paikkaan, johon itse haluaa. Voisi esimerkiksi katsella Joulun valmisteluja ja sen viettoa vaikkapa muutaman vuosikymmenen takaa, joita itse aikoinaan eli. Vaikka haaveet ovat haaveita, niin yllättäen minulla on nyt sellainen masiina käytössäni, jolla pääsen aikamatkalle! Reipas tonttupartio toimitti kyseisen ihmeveikottimen salaisesti minulle eräänä yönä. He väittivät jopa että se on ainut oikeasti toimiva aikakone tällä planeetalla. Lupasin käsitellä sitä kuin tuoretta morsianta.

Siitä olen vähän epävarma, että miten saan koneen pelaamaan, sillä opetus oli aika kiireistä ja opittavaa oli todella paljon. Kirjallisia ohjeita tontut eivät minulle toimittaneet, vaan mumisivat jotain tekijänoikeuksista. Olisivatko pelänneet että puran tekniikan ihmelapsena tuon heidän aikakoneen ja laitan sen sarjatuotantoon? Päätän uhkarohkeasti käynnistää aikakoneen ja vetää varovaisesti kahvasta, josta muistaakseni päästään eri vuosikymmenille ja jopa vuosisadoille. Mikäli tämä onnistuu ja onnistun pääsemään sopivaan ajankohtaan niin teen matkastani raporttia ja havaintoja Livon Sanomien lukijoille. Tämä siis yksinoikeudella ko. lehdelle ja sen lukijoille.

Siispä kahvasta oikealle.....varoen. Ei nyt mennyt kyllä ihan oikein sillä monitorissa vilahdelti jo lukemia 2020, 2030 ja 2040... siis äkkiä irti kahvasta!!! Suunta oli siis sittenkin väärä. En tohdi kurkistella tulevaisuuden Jouluihin, pelottaa jo nyt että kuinka kiireisiä ja kaupallisia ne ovatkaan jos suuntaus on nykyisen kaltainen jatkosakin.

Ai niin, tuossahan on ne lasit joista tontut puhuivat. Kiskaisenpa ne päähäni; jolloin näen selkeästi pimeässäkin. Nyt käänän todella varoen samasta kahvasta vasemmalle, josta äsken käänsin oikealle. Taas alkaa vilinä. Päivät, yöt, talvet, kesät ja vuodet vilistävät monitorissa. Hädissäni löysään vivusta. Etsin epätoivoisesti jarrua, mutta en paniikissani sellaista löydä. Enkä ole ollenkaan varma että onko tässä masiinassa sellaista alkuunkaan. Tonttujen ohjeet pyörivät enää sumeana ainoan aivosoluni ympärillä. Nyt alkaa vilinä aluksen monitorissa hiljetä ja näen jotain tuttua. Ilmiselvästi lensin juuri Livon vanhojen koulurakennusten ylitse, lipputankoa hipoen. Ohitse vilahti Livojoen koskessa oleva vanha renkkusiltakin, jota koskikara jään reunalla sillan yläpuolella nuokkuu päivystä. Ympäriilläni on pimeä yö, vain kelmeä kuutamono luovaa aavemaista valoaan metsään jonka ylitse liu`un vauhdin koko ajan hidastuessa. Näen kaiken yllättävän selkeästi ihmelasieni ansiosta. Eteeni tulee metsän takaa suuri punainen maalaistalo ja sen lähes yhtä suuri hirsinen navetta. Tasavallassa siis kaikki hyvin... kunnes kaivon vintti lähestyy turhan nopeasti. Laskeutumisvaiheessa piti muistaakseni painaa jotain nappia. Oliko se tuosta, vai tuosta? Painan varmuudeksi useammasta napista ja huomaa istuvani vinttikaivon nokassa ja aikakone on laskeutunut sievästi talon pihalle. Laskuvarjo hulmuu selässäni. Painoinko oikeiden nappien lisäksi vääriäkin nappeja vai eikö tämä protyyppi aikakone toimikkaan oikein? Ihmettelen että mitenkähän täältä pääsen alas, kun samassa moksahdankin jo maahan. Yllättäen en tunne minkäänlaista kipua, kunnes muistan että olen aikamatkalla. En voi vaikuttaa menneen ajan tapahtumiin mitenkään, voin vain tarkkailla sen ajan tapahtumia sivusta. Tontut kertoivat että minua ja aikakonettani ei voi kukaan tuossa ajassa elänyt ihminen eikä eläin huomata. Luotankin nyt siis täysin siihen.

Aikakoneen laskeutumiskaoksessa monitori pysähtyi lukemaan 6.12. Valitettavasti vuosi pääsi kaivon vintin nokassa unohduttamaan. Oliko se pysähtynyt jonnekin 60- luvun loppuun, tai 70- luvun alkuun; en ole ihan varma. Suuren talon pihalla on aavemaisen hiljaista. Vain muutama navettakissan naukaisu kuuluu suuren karjaladon alta. On aika purevan oloinen pakkasilma, mutta kylmyys tuntuu täysin toiselta mitä omassa ajassa. Se on jopa miellyttävää; hempeän pehmeää ja aavemaisen suloista. Näen että talossa ei ole sähköjä. Hetken odoteltuani syttyy talon kamaripäässä tilley-lamppu, vaikka kello ei ole vielä kunnolla edes aamun puolella. Valo lähtee etenemään suurten huoneiden läpi kohti ulko-ovina toimivia keltaisia pari-ovia. Olin vähän aiemmin tuumaillut että ovatko ovet säpissä vai eivät. Ovesta tulee ulos nainen ja mies. He suuntaavat kohti navettaa. Mies menee siihen malliin että lumi pölyyää. Navetasta alkaa kuulua eläinten levotonta liikehdintää ja ääntelyä. Kurkistan navetan ikkunasta sisälle ja huomaa että navetan oikeassa peränurkassa olevassa parressa oleva kookas sonni purkaa äksyä luonnettaan parren laitaan, niin että ryske ja mörinä kuuluu. Kyllä tuolla touhulla saa hilseet irti päänahasta. Ei tarvitse hilsesamppoota, mutta lienekkö sitä tässä ajassa ollutkaan.

Joupukki kurkistelee jo puun takana

Alan nakella silmäyksiä asuinrakennuksen suuntaan ja kierrän ulkokautta keittiön ikkunan taakse. Huomaan sieltä että talon vanha-emäntä on jo aamuvellin keitossa. Hänellä on valaistuksenaan lyhty ja pärevalo. Talon nuorisokin alkaa pikkuhiljaa hereillä, koskapa erilaisia valonkajoja alkaa ilmestyä eri ikkunoihin. Pian alkaa mummon ruoka olla valmista, ja navettaväki mukaan lukien toistakymmenpäinen porukka kerääntyy lappamaan velliä vähine lisukkeineen vatsojensa pönkäksi. Pujahdan huomaamatta talon sisälle ja suuntaan todella isoon pirttiin, jossa huomaan valtavan pirtin-uunissa jo tulen kotoisasti humisevan. Talon miesväki kerää tuossa aivan vieressä kirveitä ja köysii, näkyypä moottorisahakin olevan erään nuorukaisen käsissä. Talon pojat kuuluvat tuskailevan että kylmä kymmenkilometrinen on taas edessä raktorin reessä. Talon isäntä kuuluu sanovan että pakko se on nyt lähteä koska suot jo kantaa, ja lunta ei ole vielä haitaksi asti. Polttopuita on pakko hommata soiden takaa tulevaksi talveksi.

Miesväen poistuttua hyiseen pimeyteen pienellä punaisella Massey-Ferguson traktorilla, alkaa pirtissäkin tapahtua. Talon naisväki kääntää valtavan pitkän pirtinpöydänkannen nurinpäin ja alkaa työstää kahdenlaista piparitaikinaa. Näkyypä siinä torttujen jakin olevan teon alla. Perheen tyttö toteaa: - Itsenäisyyspäivästä se alkaa meidän Joulunaika ja Joulun tuntu, kun aina tehdään joululeivonnaiset itsenäisyyspäivänä. Innokkaasti taikinaa noplivat talon pienimmäisetkään eivät estä sitä että leivontavaihe näkyy olevan siinä jamassa että leivonnaisia aletaan isoilla pelleillä lappaa uuniin. Minua alkaa kiinnostaa se että onko uuni pohjaton, sillä niin monta pellillistä leivoksia sinne näkyy kerrallaan mahtuvan. Kun hyörintä uuniin edessä rauhoittuu hetkeksi niin käyn kurkistamassa uunin syvyksiin ja huomaan sen että pituutta uunilla on ainakin kaksi metriä ja leveyttäkin jos kuinka paljon. Käsitän että uunin on oltava iso, koska pirttikin on kanttiinsa pikaisesti silmiteltyinä noin kahdeksan metriä.

Hämärän jo vaihtuessa pimeäksi palaavat metsätyömiehet savotaltaan pienen punaisen fergun kiskoessa hampaat irvessä reessä olevaa valtavaa koivukuormaa perässään. Reessä on omatekoiset puiset jalakset ja niissä rautapohjat. Kuorman päällä näkyy olevan joulukuusi ja muinoin palaneita tevaskantoja. Vastään juokseville pikkusisaruksilleen reen päältä pudottautuva kylmäisen näköinen nuorukainen toteaa:- Saatiinpahan joulukuusi ja piisipuut Jouluksi kuten aina ennenkin.

... ja kohta kolkuttelee oven takanakin!

Kun ruokailut on ruokailtu niin perheen varttuneempi väki näyttää tilleynsä kanssa suuntaavan iltanavetoille. Kurkataanpa että mitä pirtissä tapahtuu, kun siellä näyttää olevan aikamoinen vilskke. Täytyy hieraista silmiään useampaankin otteeseen ennen kuin uskon näkemäni todeksi; siellä pelataan lentopalloa! Pirtin musta laipio näkyy olevan todella korkealla. Kuulostaa siltä että jalkapalloakin on jo tälle illalle pelattu. Ei siis ole ihme että Livon kirkkaasti parhaat pelaajat tulevat tältä puolen jokea, varsinkin kun lähes yhtä suuria pirttejä on tällä puolella Livojokea useampiakin! Harjoittelu tekee mestarin.

Hiippailen tässä vaiheessa aikakoneeseen. Nipistän itseäni poskesta reilusti varmistakseni että olen todella hereillä enkä näe vaan unta. Kipu poskessa todistaa sen että en uneksi. Päätän siirtyä lähemmäksi Joulua, mutta kuitenkin siten että pysyisin samassa vuodessa. Muistelen että eräs tonttu neuvoi minulle että tuollaiseen hienosäätöön löytyy oma namiskuukkeli. Mikäli tartuisin siihen sauvaan jota vasemmalle kääntämällä saavuini juuri tälle vuodelle ja tähän paikkaan vuosia vilahtaisi ohitseni heti reilusti ja paikkakin saattaisi muuttua. Niinpä nakkelen levottomana silmäyksiä pitkin valtavaa nippeli- ja nappelimerta kohti joka on kojelaudassa. Ahaa - nytpä muistankin sen juuri se että säädin onkin tuossa erillään muista. Osuin kerankin oikeaan ja alan hiljakseen kelailla päiviä eteenpäin, kunnes ollaan jo aika likellä Joulua. Irrotan näppini nappulasta koska näen jotain mielenkiintoista. Pihan toisella puolella olevan asuinrakennuksen keltaisesta pari-ovesta alkaa purkautua talon koulu-ikäistä porukkaa. Mielenkiintoni herää että mihin he ovat menossa tähän aikaan illasta, koska onhan jo lähes lasten nukkumaanmenon aika. Perheen pojilla on päässään erilaisia karvalakkeja ja pönttöjä ja yllään sarkatakit. Tytölläkin näyttäs olevan varusteet sitä luokkaa että jollekin pitemmälle matkalle ollaan lähdössä. Seurataanpa siis kintereillä.

He taivaltavat matkaa läpi synkeän aavemaisen pimeän metsikön, koettaen pysyä traktorin tekemillä ajo-urilla. Muutaman kilometrin taivallettuaan he saapuvat joen ylittävälle pelottavan näköiselle renkkusillalle. Siellä tyttö kuuluu toteavan: ”Taas se on kylän miehillä keväällä edessä tämän sillan pois otto, kun tulvavesi nousee metritolkulla”. Isoveli näkee hyviäkin puolia tuon tapahtuman johdosta: ”Päästäänpä taas kulkemaan tulvivan kosken yli Juutisen isolla punaisella veneellä”. Lasten kintereille on kylän jostain talosta liittynyt pieni joukko aikuisia. Silmälasipäinen mies kuuluu toteavan: ”Näillä kohdin oli aiemmin se kapea kävelysilta, josta valitettavasti yksi nuori tyttö lipesi liukkaalla kelillä jokeen ja hukkuu”. Minusta tuo nykyinenkin silta näyttää aika hurjalta, varsinkin kun jäät painavat sitä. Koko tämä retkikunta näyttää kääntyvän koulun pihaan. Pujahdanpa näkymättömästi ja epäkohteliaasti ennen heitä sisälle yläkoulun luokkaan. Perillä on jo jokusia oppilaita ja heidän vanhempiaan ja muita sukulaisiaan.

Luokka on laitettu todella juhmalliseen joulutunnelmaan. On joulukuusta ja jos minkäläistä koristetta. Opettajia on paikalla kolme. Naisopettajia näkyy olevan kaksi, molemmat kiharatukkaisia. Vanhempi heistä on sen oloinen että hän on nuorempana varmaankin ollut hyvä pesäpallon pelaaja. Nuoremmassa naisopettajassa jokin saa minut ajattelemaan että olisiko hän Karjalan tyttö. Miesopettaja on ilmiselvästi johtaja-opettaja, koskapa hän tuntuu pitävän ohjia käsissään. Hän on pukeutunut salmiakki-

kuvioiseen villatikkuriin ja kammannut mustan tukkansa tyylikkäästi taaksepäin. Sali täyttyy ääriään myöten. Oppilaat istuvat etummaisissa penkeissä siten että alaluokkien oppilaat ovat etummaisina. Vallitsee odottavan jännittynyt tunnelma, kunnes miesopettaja toivottaa kaikki tervetulleiksi Livon koulun kuusijuhlaan. No niin, nytpä tuokin selvisi että missä ollaan ja mitä vasten. Siirryn vaivihkaa kenenkään läsnäolostani tietämättä uunin pankolle. Joku opettajista aloittaa harmoonilla Enkeli Tai-vaan, mutta en näe uunin päältä, että kuka heistä sen tekee. Pian koko porukka veisaa tuttua virttä. Jokaisella kuudella koulu-luokalla tuntuu olevan ohjelmia. Kun alaluokan oppilaat tekevät lähtöä esiintymislavalle, olen siirtänyt itseni myöskin sinne. Kuulen kun heidän opettajansa antaa vielä viimeisen ohjeen ennen h-hetkeä jännityksestä tärisävälle pienelle tyttö-oppilaalleen: ”Muista katsoa yleisön yli peräseinään, niin kaikki on helpompaa”. No, hyvinhän se meni, minusta ainakin.

Mitäs nyt tapahtuu. Käytävältä saapuu luokkaan lehmä! No, tarkemmin katsottuna tämä ei olekaan ihan oikea lehmä vaikka sillä sarvet, häntä ja utareet ovatkin. Yleisö on ratketa liitoksistaan kun kuulemani mukaan miesopettajan keksimään konnaste-luun kuuluen yläluokkien lapset yrittävät saada lehmästä maitoa. Lopulta sitä alkaakin tulla, kun joku keksii että sankko pitää laittaa utareiden alle ja hännästä pitää pumpata. Tekniikkalaji tämäkin siis. Lapsille jaetaan juhlan lopuksi joulukortit, joulupussit ja joulutodistukset arvokkain seremonioin. Sitten alkaa kotimatka. Ampaudun ensimmäisenä ulos katsomaan että minkälaisilla kulkupeleillä lapset matkaavat pimeyden halki useiden kilometrienkin päässä odottaville kotimökeilleen ja -taloilleen. Kulkupeleinä näyttää olevan pääsääntöisesti apostolin kyyti. Onpa joillain varakkaampien perheiden lapsilla peräti sidesukset odottamassa koulun seinää vasten laitettuina. Mäyssuksia on kuitenkin paljon. Näkyy sentään muutama autokin. Tuossa aivan vieressäni on ferrarinpunainen Fiat 600 -merkinen henkilö-auto. Sen kuskipukilla istuva silmälasipäinen herrasmieheltä vaikuttava henkilö kehottaa aina vaan lisää lapsosia tulemaan autoonsa. Sinne ahtautuu myös ison punaisen talon koko lapsikar-as. Hämmästyttävä tila-ihme tuo auto. Niin se vain mennä kolisuttaa renkusiltaa joen paremmalle puolelle arvokkaassa las-tissaan.

Ennen kuin säädän taas sievästi säätönapulasta kerron sen että kun tuossa aiemmin säätelin sievästi ajankulua eteenpäin, niin näin kuinka talon lapset uutterasti veivät kellarin räystäään alle jotain lappuja päiväsaikaan. Aamuyöstä sitten näin kuinka tontut hakivat noita lappusia. Pysäytin aikakoneen tuolloin muutamaan otteeseen ja otin muutamia kuviakin tontuista erityisellä tont-tukameralla, jolla tuo kuvanotto pitäisi onnistua minultakin. Minulle jäi epäselväksi että tiesivätkö nuo kyseiset tontut läsnä-oloni. Ainakaan he eivät reagoineet minuun mitenkään.

No niin, nyt siis säädetään aikaa siten että ollaan jännittävässä Jouluaatossa. Ison punaisen talon pirtissä näkyy olevan jo kuusi ja sen koristeet paikoillaan. Kuudessa on latvatahti ja paljon omatekoisia koristeita. Paljon näkyy olevan sellaisia että mahdollisesti ne on valmistettu kahvipakettien kultaisista ja hopeisista sisuspakkauksista. Eri maiden lipuista koostuva lippunauha on upea; miten sen saisi nyky-aikaan? Kuudessa näkyy olevan pienet oikeat kynttilät. Kuusenjalka on vankasta lankusta ristinmuotoon naulattu korotettu muodostelma, jossa on keskellä reikä ja alla iso vesi-astia. Imeehän monimetrisen kuusi vettä reippaanlaisesti. Seinillä on joulu-aiheisia tauluja.

Naapurin silmälasipäinen ja punatakkinen mies näkyy tulevan tuomisineen vieras-käynnille. Hän näkyy olevan se samainen mies jolla on se tilaihme-Fiiu. Menen hänen perässään pirttiin jossa soi aika isolla Deep Purplen musiikki. Tähän punatakki-nen ja silmälasipäinen mies toteaa että eikö Jouluna pitäisi kuunnella joulumusiikkia. Tähän tulee pirtin oikeasta peränurkasta tulevan harrastajareporterin uninen vastas:- Ei sitä jaksa kuunnella.

Naapurin mies lähtee omille jouluaskareilleen ja siirryn hänen kintereillään talon pihamaalle haukkaamaan raitista ilmaa. Hetken päästä ulko-ovesta pihalle tulee poika joka ottaa verannon nurkalta omatekoisen lumenpuskuvälineen. Hän alkaa puske-maan sillä lunta, joka on oudon keltaista, jopa hieman hohtavaa. Ilmeisesti itärajan takaa on lähetetty terveisiä!

Itäpäivä on jo pitkällä kun talon väki kerääntyy keittiöön syömään joulupuuroa. Kyytipoikana on sekahedelmäsoppaa ja hil-lasoppaa. Sitten talon isäntä ja emäntä lähtevät iltanavetoille ja savusaunan lämmitykseen. Käyn kurkkaamassa savusaunaan. Huomaan että sen lämmittäminen on suurta taidetta joka ei ole minun alaani.

Pirtissä alkaa näköjään jo kierrokset nousta. Pihan yli näkyy toisen naapurin mies tulevan kylään kävellen vanterasti hieman etukumarassa, tupakan hehku suupielessä välhyten. Olemuksestaan näkee että hän on tehnyt metsätöitä; voimaa ilmeisesti on puseron alla ainakin omiin tarpeisiin. Kun hän astuu hämyiseen pirttiin, niin häneltä kysyy osa saunassa käyneistä lapsista että eiköhän laiteta jo kuusen kynttilöihin tulet. Tähän naapurin mies toteaa topakasti että ei ennen kuin navettaväki on käynyt saunassa ja tullut pirttiin ; ”Poltatta muuten kuusen ja koko talon”.

Naapurin mies näkyy tekevän lähtöä. Pirtissä on hermostunut tunnelma ja pirtin ovi käy tämän tästä. Vanhemmat lapset kuulu-vat toruvan nuorempiaan: ”Ovi kiinni; ostossa lämmin”.

Joulun alla tonttuja siellä ja täällä!

Nyt on lähes koko talon väki jo pirtissä kun verannosta ja porstuasta alkaa kuulua ryskettä siihen malliin että sieltä on jotain erikoista saapumassa. Pirtissä viriää Joulupukki-laulu. Niinpä ovesta näkyykin tulevan ilmi-elävä Joulupukki lahjalaatikoiden kanssa. Pukki istutetaan piisin viereen lämmittelemään ja häneltä kysellään kohteliaasti tuoreet kuulumiset. Lapsijoukossa joku kuuluu ihmettelevän sitä että miten se pukin ikä heittää eri vuosina jopa sadoilla vuosilla. Pukilla on vastaus valmiina: ”Minä olen jo niin vanha, että eri vuosina muistan ikäni eri lailla”.

Pukki lähtee ja päästään lahjoja jakamaan. Jokaiselle lapselle tulee ruskea joulupussi. Kurkistanpa tässä erään pikkuvesselin pussin sisälle. Täällä on joulupulla, pipareita, torttu ja onpa muutamia karkkejakin. Kun jokainen lapsi saa vielä muutaman jokapäiväisessä elämässään tarpeellisen lahjan, he ovat kovasti tyytyväisen näköisiä, varsinkin kun lahjaksi saatiin vielä muutama harvinainen yhteinen pelikin. Ennen nukkumaan menoa lapsukaiset vielä varmistavat sen että Tapaninpäivänä päästään tapaninajelulle. Vastauksena on se että käyvään ajamassa, minä laitan reslan traktorin perään. Sanojana oli ovelan näköinen perheen pää. Hänellä hymyilytti vieläkin kun pienet lapset tivasivat häneltä että missä olit kun pukki kävi. Hän väitti olleensa traktoria peittelemässä että saadaan se Tapanina käyntiin ajelua varten.

Pujahdan taas aikakoneeseen ja siirrän aikaa seitkytluvulle siten että ollaan samassa talossa tilanteessa jossa pukki on juuri käynyt. Joulukuudessa loistaa sähkökynttilät. Pirtin peränurkassa näkyy istuvan nuori poika. Hänellä on ihan kohtuullisen kokoinen rovio lahjoja. Hän tunnustelee jokaista vuorollaan sormillaan. Osa paketeista lentää sängyn taakse toteamuksella: ”Pehmyt paketti”.

Koska haluan pois jo näistä ajoista nyky-aikaan menen ”alukseeni” ja väännän hanikoista itseni pikaisesti seuraavalle vuosikymmenelle. Pujahdan pirttiin josta on juuri Joulupukki pääkipuisen tonttunsa kanssa lähtenyt. Pihan puoleisen ikkunan edessä pieni vaaleatukkainen tyttö aukoo pakettejaan joita on aikamoinen vuori. Kun hän on saanut toimituksensa päätökseen, hän pettyneenä kivahtaa: ”Eikö näitä ollut tämän enempä?”. Vierestä illan hämystä kuuluu ääni: ”Niitä oli yhdeksäntoista, eikö se jo riitä?!”.

Mutta nyt haluan oikeasti jo nykyaikaan. Miten tällä masiinalla sinne päästiinkään? Koska tämä masiina on osittain vierasmaalainen, niin se laittaa miettimään että mistä napista painan. Oliko se black vai back vai jotain muuta. Ihan sama: Haluan kotiiiiiiiiin!!!! Painelen paniikissa varmaan kaikkia nappeja ja vääntelen vipuja suuntaan jos toiseenkin mieletöntä vauhtia. Minulla on suunnaton pelko siitä että pääsenkö enää takaisin oikeaan aikakauteen. Ympärilläni on välillä pimeää, välillä hyvinkin kirkasta, kuuluu kovaa pauketta ja ryskettä. En tiedä että mitä minulle tapahtuu ja minne olen menossa. Enää en näe mitään vipuja, en nappuloita... Kaikki häviää ympäriltäni, on vain pohjaton pimeys ja suuri hiljaisuus.

Kun herään omassa sängyssäni hiestä märkänä, mietin missä olen ollut; vai olenko ollut missään. Olenko ollut aikamatkalla vai olenko nähnyt vain unta? Se jää minulle arvoitukseksi? Missä on minun aikakone vai onko sitä missään? Jos sen löytäisinkin jostain, niin mielelläni luovuttaisin sen takaisin tontuille. Odotan nyt mieluiten Joulua 2012. Vain muistoissani palailen enää aiempien Joulujen tunnelmiin. Sen verran muistelen kuitenkin vielä että vain yksi Joululapsuusvuosiltani oli sellainen että se ei tuntunut Joululta. Se oli se ”keltaisen lumen Joului”. Äiti oli silloin synnytyslaitoksella. Ilman äitiä Joului oli todella ankea. Tuona Jouluna tuli monesti mieleeni sekin, että oikean isäni kanssa en ehtinyt viettää yhtään yhteistä Joulua.

Kaikille Hyvää Joulua 2012!

Ollaan ihmisiksi!

Kokko Timppa Livolta (myös kuvat)

Joulutervehdyksiä

*Liekki lämmin kynttilästä
syttyy ihmissydämeen,
matkaa arjen hämärästä
teen jo juhlaan jouluiseen.*

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta 2013!

t. Virve, Mertsu ja Selma

Koillismaan yksityisverkon kehittämishanke

Hanke kestää 1.1.2012 - 31.12.2014 välisen ajan ja siihen kuuluu Kuusamo, Taivalkoski, Posio ja Pudasjärvi. Hankkeen kesto on kolme vuotta, koska alueella on yksityisteitä noin 1500 kpl ja alueen laajuus ja tieverkosta on hyvin tiheä.

Hanke keskittyy välittämään tietoa tiekuntien hallinnossa oleville toimihenkilöille ja muille, jotka ovat kiinnostuneet tiekuntien asioista. Neuvontaa annetaan hankkeen aikana hankevetäjän toimesta. Tiedonvälityshankkeessa tullaan käyttämään myös eri asiantuntijatahoja. Tiedotustilaisuuksia järjestetään suurempina yleisötilaisuuksina sekä pienempinä alueittaisina tilaisuuksina.

Koillismaan yksityistieverkon kehittämishankkeen tavoitteena on saada tiekunnat kunnostamaan yksityistensä niin, että kulkeminen ja liikenne kestää tiellä tapahtuvan liikkumisen myös kymmeniksi vuosiksi eteenpäin.

Hankkeen tärkeimpänä tavoitteena on yksityisteiden perusparantaminen:

- perusparantamisprosessiin liittyvät toimenpiteet
- käsittely tiekunnassa kunnostushankkeen aloittamisesta
- suunnittelu
- kilpailutus suunnittelusta
- kilpailutus materiaaleista
- kilpailutus rakentamisesta
- tiedonvälityksellä, neuvonnalla ja opastamalla pyritään saamaan tiekunnat korjaamaan ja perusparantamaan yksityistietään.

Hanke ei itse suorita teiden perusparantamista, vaan tiedottamisella pyritään saamaan tiekunnat aktivoitumaan. Hankkeen tavoitteena onkin saada tiekuntia perusparantamaan yksityistieverkostoaan niin, että asuminen, palveluliikenne, metsäliikenne, vapaa-ajanliikenne toimisi jatkossakin moitteettomasti. Lisääntyvä ikääntyminen tuokin haasteita siihen, miten tieverkosto maaseudulla pysyy kunnossa ja vanhustenhuolto voidaan turvata myös mm. kelirikkoaikoina.

Hankkeen toisena tärkeänä tavoitteena on kartoittaa tieisännöinti-innokkuutta:

- Tiedonvälitystä yleisötilaisuuksin
- Yksilöllistä neuvontaa
- Ohjausta erilaisiin tieisännöinti koulutuksiin

Koillismaalla tiekuntien hallinnot tarvitsevat neuvontaa ja tiedonvälitystä, joten yhtenä osa-alueena on tiedonvälitys tiekunnille yksityistielaista, kokouskäytännöistä ym. Tie kuntien edustajia opastetaan neuvonnalla myös miten yksityisteille voidaan hakea erilaisia kunnostus ja perusparannusavustuksia. Perusparannukseen pyritäänkin saamaan kunnan ja valtion varoja. Kemeran metsäparannusvarojen avulla pyritään metsätieverkosto saamaan sellaiseen kuntoon, että puuhuolto, virkistys ja muu liikkuminen saadaan toimivaksi. Pääosa metsätieverkosta on rakennettu 1980 -luvulla.

Hanketta voidaan pitää tulevaisuutta ajatellen maaseudun elinvoimaisuuden kannalta elintärkeänä. Vakiituinen asutus tarvitsee tien, jota voidaan kulkea ympärivuoden raskaillakin ajoneuvoilla. Myös metsätalouden puuhuollon kannalta yksityistieverkko ja sen hyvä kunto on välttämätön. Metsänomistajien siirtyessä yhä enemmän kaupunkilaismetsänomistajiksi yksityisteiden kunto heikkenee edelleen.

Väestön ikääntyminen tuo myös ongelmia harvaan asutulla yksityistieverkolla. Vanhusväestö tarvitsee erityispalveluja jopa päivittäin, samoin liikennöinti kauppa-autolla ja muulla huoltoliikenteellä heikkenee, mikäli teiden kuntoon ei kiinnitetä tarpeeksi huomioita. Koillismaalla on valtakunnallisestikin katsottuna erityisen laaja yksityistieverkko.

Kunnittain tavoitteena on kunnostaa yksityisteitä seuraavasti:

- Kuusamossa tavoitteena on kunnostaa kyläteitä vuosittain 7 kpl ja metsäteitä 15 kpl
- Taivalkoskella tavoite on kyläteitä 5 kpl ja metsäteitä 5 kpl
- Posiolla kyläteitä 5 kpl ja metsäteitä 5 kpl
- Pudasjärvellä kyläteitä 5 kpl ja metsäteitä 10 kpl

Heino Ervasti
Projektipäällikkö
Koillismaan yksityistieverkon kehittämishanke
Kuusamon kaupunki/yhdyskuntatekniikan toimiala
Keskuskuja 6, PL 9
93600 Kuusamo
puh. +358 (0) 40 8608016
heino.ervasti@kuusamo.fi

Suvanto – Livo yksityistien tiekunnan kokous pidettiin pe 7.12.2012 Yli-Livon kylätalolla Petäjärinteellä Heino Ervastian kutsuma. Kokoukseen osallistujia oli 15 hlöä. Tiekuunnan hoitokuntaan valittiin varsinaiseksi jäseniksi Esa Rytinki, Pentti Siuruainen ja Yrjö Perttu sekä varalle Mikko Salmela ja Jorma Luokkanen. Hoitokunnan tehtävänä on mm. laatia talousarvioita ja miettiä tulevia kustannuksia.

Kutsuja kokoukseen oli lähetetty 101 kpl viimeisimmän tieyksikkölaskeman mukaan. Kokouksessa päätettiin uusia tieyksiköt myöhemmän (keväällä) olevaan kokoukseen mennessä. Uusimisesta tulee mahdollisesti jonkin verran kustannuksia tieyksiköille. Seuraavaan kokoukseen kutsutaan kaikki vaikutusalueen kiinteistöt.

Kopio kokouksen pöytäkirjasta tulee nähtäville Livon koululle 1.1.2013 mennessä.

Joulutervehdyksiä

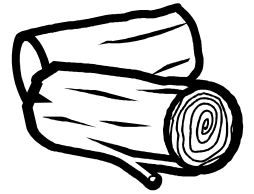
Matkaraportti

Kylätalokierros 9.9.2012

Kylätalokierros järjestettiin Yhteisöhautomo-hankkeen toimesta Määttälänvaaran ja Vuotungin kylätoimijoille. Kylätalokierroksella vierailtiin Jokijärven kylätalolla sekä Pudasjärven Livon kylätalo Livokkaalla. Opintomatkan tarkoituksena oli tutustua aktiivisiin ja monipuolista toimintaa pyörittäviin kyläyhdistyksiin ja niiden tiloihin.

Tavoitteena ei ollut käydä hakemassa tiettyä toimintamallia, jota matkittaisiin, vaan tavoitteena oli aktiivoida ja rohkaista Vuotungin ja Määttälänvaaran kylätoimijoita kehittämään omaa toimintaansa kyläläisten tarpeiden ja toiveiden mukaisesti ja tietysti resurssien ehdoilla.

Matka alkoi Vuotungin kylästä ja ensimmäinen pysähdys oli Määttälänvaaran koululla, josta otettiin lisää väkeä kyytiin. Opintomatalla oli mukana yhteensä 14 henkilöä. Väkeä oli vähemmän kuin ilmoitautu-essa, mutta ihan hyvällä porukalla päästiin kuitenkin matkaan. Ensimmäiseksi menimme tutustumaan Jokijärven kylätaloon ja sen toimintaan. Meitä vastassa oli Jokijärven kyläseuran puheenjohtaja Osmo Räisänen ja ihan aluksi pääsimme hyvin vieraanvaraisesti katetun kahvipöydän ääreen. Kahvittelevien jälkeen meille esiteltiin Jokijärven kyläseuran toimintaa ja pääsimme tutustumaan kylätaloon sekä PÖLKKY-teatterin mahtaviin tiloihin. Kuulimme myös PÖLKKY Pöllinparkkuu MM-kilpailujen to-teuttamisesta ja saimme todella hyviä käytännön neuvoja näin isojen tapahtumien järjestämiseen.

Jokijärveltä matka jatkui kohti Pudasjärven Livon kylätaloa Livokasta. Perillä meitä odotti herkullinen lounas, jonka jälkeen saimme kattavan esittelyn kylätalosta Anne-Inkeri Törmäseltä ja Minna Pertulta. Kylätalolla on uskomattoman paljon toimintaa aktiivisten kylätoimijoiden määrään nähden. Livokas ry pyörittää muun muassa kyläkauppaa, kirpputoria, suoramyyntipistettä ja tietotupaa, jossa kyläläiset voivat käyttää Internetiä ja kopiokonetta. Kylätalolla on myös iso kirjasto, jonka valikoimissa on yli 5000 kirjaa. Myös matkailijat on huomioitu ja rakennuksen piha-alueelta löytyy leirintäalue asuntoautoja ja -vaunuja varten ja sisätiloissa sijaitsee tietenkin asianmukaiset pesutilat saunoineen päivineen. Olimme kyllä todella vaikuttuneita.

Kotimatalla mielessä pyöri kaikkea kunnianhimoisista haaveista työmäärää koskeviin kauhukuviiin. Vaikkei (ainakaan vielä) kyliltä löydy tarvetta saatikka resursseja isoihin tapahtumiin tai valtavan monipuoliseen ja sitovaan toimintaan, niin vierailuilta saatiin kuitenkin uutta pontta ja innostusta kehittää omasta kylästä monipuolinen, aktiivinen ja ennen kaikkea kyläläisille ja kausiasukkaille viihtyisä asuin-ympäristö. Tärkein oppi, mikä vierailuilta jäi käteen, on mielestäni se, ettei kyläyhdistyksen toimintaa ratkaise toimijoiden määrä vaan laatu! Saimme omin silmin nähdä, ettei näiden loistavien esimerkkien taustalla ollut yhtään sen enempiä aktiivisia kyläläisiä kuin mitä kotikyliltäkin löytyy!

Marjo Kämäräinen
Myötäle ry

Joulutervehdyksiä

*Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta!*

Terttu ja Paavo

Livokas ry:n varsinainen kokous Livon koululla su 7.10.2012 klo 12

Läsnä oli 11 yhdistyksen varsinaista jäsentä.

PÖYTÄKIRJA

1. **Kokouksen avaus**
Livokas ry:n sihteeri Anni-Inkeri Törmänen avasi kokouksen ja toivotti kokousväen tervetulleeksi.
2. **Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus**
Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.
3. **Esityslistan hyväksyminen kokouksen työjärjestykseksi**
Esityslista hyväksyttiin kokouksen työjärjestykseksi.
4. **Kokouksen puheenjohtajan ja sihteerin valinta**
Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Anni-Inkeri Törmänen ja sihteeriksi Minna Perttu.
5. **Kahden pöytäkirjantarkastajan ja ääntenlaskijoiden valinta**
Pöytäkirjantarkastajiksi valittiin Kauko Juutinen ja Paavo Juntti. He toimivat tarvittaessa myös ääntenlaskijoina.
6. **Vuoden 2011 vuosikertomus ja tilinpäätös sekä tilintarkastajain niistä antama lausunto**
Anni-Inkeri Törmänen esitteli vuoden 2011 vuosikertomuksen ja tilinpäätöksen sekä luki tilintarkastajain niistä antaman lausunnon.
7. **Tilinpäätöksen vahvistaminen ja vastuuvapauden myöntäminen tilivelvollisille**
Tilinpäätös vahvistettiin ja vastuuvapaus myönnettiin tilivelvollisille.
8. **Vuoden 2013 jäsenmaksun, kannatusmaksun, ja yhteisöjäsenmaksun suuruus.**
Päätettiin säilyttää henkilöjäsenen jäsenmaksu viidessä (5) eurossa vuodelle 2012. Kannatusmaksua saa maksaa sopivaksi katsomansa summan.

Yhteisöjäsenmaksun suuruudeksi päätettiin 100 euroa, joka sisältää Livon sanomien vuosikerran sekä nimen Livon koulun ilmoitustaululle.
9. **Vuoden 2013 toimintasuunnitelma ja talousarvio**
Anni-Inkeri Törmänen esitteli ensi vuoden 2013 toimintasuunnitelman ja talousarvion. Kokous hyväksyi ne vuoden 2013 toiminnan suuntaviivoiksi.
10. **Hallituksen jäsenten vaali erovuoroisten osalta (Minna P. ja Jouni P.)**
Valittiin edelleen Minna Perttu jatkamaan hallituksessa. Kauko Uusi-Illikainen valittiin hallitukseen uutena jäsenenä.
12. **Kahden toiminnantarkastajan ja kahden varatoiminnantarkastajan valinta**
Valittiin toiminnantarkastajiksi Kaisu Puhakka (varalle Teija Mustonen) ja Risto Puhakka (varalle Niilo Kokko).
13. **Yhdistyksen kokousten kokouskutsutapa ja sanomalehti, jossa kokouskutsu julkaistaan**
Päätettiin jatkaa entistä käytäntöä julkaisemalla kokouskutsu Iijokiseutu-lehdessä.
14. **Kyläsuunnitelman päivitys**
Päivitetiin toteutettavat toimet vastaamaan nykytilannetta poistamalla bensa-aseman perustaminen, leikkipuiston rakentaminen sekä suokohde tavoitteista.

Lisättiin kyläsuunnitelmaan Kirsiojantien Illikaisenkosken ylikulkevan sillan kunnostaminen.

15. Kylää koskevat hankkeet

- Livon harrasteet –investointihanke 1.5.2010 – 30.4.2013, Jomma ry
- Seurojentalo Ruostehovin kunnostuksen 1. ja 2. vaihe, 3., 4. ja 5. vaihe.
- Taidekehrä –hanke 1.1.2013 alkaen, RAY
- Vienan tie
- Vesistökuunnostus

16. Muut asiat

Livokas selvittää Livon jakokunnan kanssa mahdollisuutta jakokunnan varojen käyttöön kylätöiminnässä. Jakokunta on jo yleisessä kokouksessaan päättänyt lahjoituksen antamisesta, mikäli sille ei ole yleisiä esteitä.

Livokas on yhteydessä Kirsiojantien hoitokunnan jäsenen Esko Toloseen, jotta Illikaisen kosken ylikulkevaan siltaan saataisiin korjausavustus.

ProAgria Oulu ry:n edustajakokoukseen Liminkaan ma 12.11.2012 valittiin Livokkaan edustajiksi Mikko Salmela ja Alpo Turpeinen sekä varalle Ari Puhakka ja Kauko Juutinen.

17. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 13.34.

Livolla 7.10.2012

Anni-Inkeri Törmänen (pj.)

Minna Perttu (siht.)

Kauko Juutinen (ptk:n tark.)

Paavo Juntti (ptk:n tark.)

HUOMIO KUULUTUS HUOMIO KUULUTUS HUOMIO

LIVOLAISET JA ENTISET LIVOLAISET

Saisimmeko yhteisvoimin kerättyä Livojokivarresta vanhoja kuvia, joissa keskiössä olisi erityisesti joki, ja sitä reunustava avara maisema ilman nykyisiä pusikoita. Voisimme käyttää ensin tämän talviajan etsimällä kuvia jokivarresta, ja innostuneimmat voisivat kokoontua loppukeväästä yhteen koululle skannaamaan tietokoneelle ja lopulta tulostamaan kuvia isommiksi ja selkeämmiksi. Kuvista voitaisiin suunnitella sitten näyttely, jossa parhaimmillaan olisi koko jokivarsi entisessä loistossaan näkyvillä. Tavoitteena voisi olla Livon kesätapahtuma, jonka yhtenä ohjelmana olisi kenties valokuvanäyttelyn avaaminen.

Kuvissa on varmasti useimmiten ihmisiä mukana. Tämä ei tietenkään haittaisi, mutta taustalla tulisi kuitenkin olla jokivarsi täysin tunnistettavina paikkoina. Jos innostutte keräämään kuvia ja laittamaan niitä erilleen, niin on tärkeä muistaa, ettei kuvia kannata kuljettaa mihinkään ennen kuin kuvien taakse on lyijykynällä kevyesti kirjoitettu: 1. Kuvan omistaja 2. Keitä kuvassa mahdollisesti on 3. Missä paikassa kuva on todennäköisesti otettu. Kuvat saavat olla mielellään vanhoja ja kuvaushetki saisi olla ennen vuotta 1965. Seuraavassa lehdessä asiasta tarkemmin, jos innostusta löytyy yhteiselle voimainponnistukselle. Ottakaa siis yhteyttä, jos asia kiinnostaa.

Yhteyshenkilönä Livolla on Niilo Kokko ja vastuuhenkilöksi lupautuu tämän unelman ylöskirjaaja Hanne Kokko.

Sähköisiä palveluita esiteltiin Livolla

Pakkasilta lauhtui kertaheitolla kun joukkueemme saapui Livon kylätalolle viime torstaina. Vastaanotto oli niin lämmin ja sydämellinen että vilu unohtui saman tien kun astuimme sisään. Autommekin sai lämmitellä tyytyväisenä roikan nokassa tilaisuuden ajan. Kyseessä oli Laajakaistailta ja ennen kaikkea mitä palveluita laajakaista mahdollistaa ja tuo tullessaan. Joukkueemme koostui kahdesta alan raskaansarjan ammattilaisesta, nimittäin illan puhujiksi oli kutsuttu maaseutuviraston ylitarkastaja Tuija Riukulehto ja Oulunkaaren tietohallintopäällikkö Matti Matero. Projekti-koordinaattori Timo Hänninen Pohjoispohjanmaan liitosta ja allekirjoittanut olivat mukana ”vakiokävijöinä”

Tuijalla on parin vuosikymmenen kokemus alueverkoista, niiden toteuttamisesta, rakentamisesta, johtamisesta, rahoituksesta, taloudesta jne. Hän on myös ollut suunnittelemassa nykyistä Laajakaista Kaikille 2012 -hanketta jota meilläkin ollaan toteuttamassa valtion tuella. Tuija on varsinainen ”Grand Lady” näissä tietoverkko ja laajakaista-asioissa.

Tuija Riukulehto esitelmöi laajakaistapalveluita ja niiden mukanaan tuomia positiivisia vaikutuksia alueelle

Ikäihmisten palveluista tietotekniikalla avustettuna kertoi Matti Matero

Matti Matero on meille tuttu Pohjantähtitaustainen IT-alan ammattilainen ja hän tuntee sähköisen palvelukentän läpikotaisin.

Tiesittekö muuten, että jos ikäihminen voi asua kotona sopivasti avustettuna kotipalvelun ja tietotekniikan keinoin, niin kaiken inhimillisyyden ja elämänlaadun lisäksi myös rahalliset säästöt ovat n. 30 000 euron luokkaa vuodessa. Verkkojen ja tekniikan tuomat kustannukset ovat vain murto-osa tuosta summasta eli tämän palvelun kehittäminen ja käyttö ei ole rahakysymys. Meillä on jo tarvittavat rahat käytössä. Tuija kertoili myös monista muista positiivisista vaikutuksista mitä hyvät tietoliikenneyhteydet tuovat tullessaan. Asuminen, eläminen, palveluiden käyttö, alueelle muuttajat, työn tekeminen paikasta riippumatta tuovat paljon kaivattua elinvoimaa ja viihtyisyyttä kylille. Ei kaikkien tarvitse asua ruuhkaisessa kaupungissa.

Matilla oli kuumaa ja ajankohtaista kerrottavaa: Vaalassa ja Utajärvellä on menossa palvelu, jossa ikäihmiselle tuodaan kotiin kosketusnäyttöinen videoyhteys. Yhteyden avulla hoidetaan asioita, kysäistään kotikäynnin lisäksi vointia, jumpataan, pidetään yhteyttä lapsiin ja tuttuihin jne. Se on helppo ja käyttökelpoinen yhteydenpitoväline – paljon parempi kuin puhelin.

Tällä palvelulla on yksi vaatimus: Tietoliikenneyhteydet on oltava nopeita ja varmatoimisia. Tätä varten meillä ollaan tekemässä laajakaistayhteyksiä kaikille kylille ja kaikkiin talouksiin.

Laajakaistayhteyksien käytännön toteutusta esitteli Jari Jussila yksinkertaisella teemalla: 100 eurolla mukaan ja 50 euroa kuukaudessa kun yhteys on rakennettu. Sadalla eurolla liittymä rakennetaan kotiin saakka toimintakuntoon asennettuna. Jos joku ei heti halua liittyä palveluun mutta varautuu siihen rakennuttamalla kuitenkin kaapelin seinän viereen saakka se maksaa 224 euroa. Kun haluaa myöhemmin liittyä palveluun niin se hoituu helposti koska kaivuhommat on jo tehty. Verkonrakennushankkeen jälkeen liityttäessä liittyy-

Mukaan 100 eurolla ja 50 euroa kuukaudessa kertoi Jari Jussila

mismaksu on 592 euroa. Kannattaa siis liittyä heti omaan osuuskuntaamme.

Esitysten jälkeen ja osin niiden aikanakin keskusteltiin vilkkaasti palveluista, mahdollisuuksista ja verkkoon liittyvistä yksityiskohdista. ”Jaa että pirttiin asti satasella? Saako meille kun emme asu ihan tien laidassa? Entä kun me asumme tuolla joen takana? Televisiokin näkyy verkon kautta – no jo on!”

Illan juonsi Timo Hänninen Pohjois-Pohjanmaan liitosta. Timo on sosiaalisena miehenä tottunut puhumaan ja kertomaan asioita ihmisille ja nyt hän joutui olemaan huomattavan osan ajasta vaiti. Hän puristi-kin pitkin iltaa penkin laita ja suu kävi mutta ääntä ei kuulunut ;-).

Jari Jussila

Kalamatkalle hankkeen kuulumisia

Hankkeessa on edetty loppusuoralle – tavoitteena on saada viimeistelyä muutamia markkinoitavia kalastusmatkailun tuotepaketteja markkinoitavaksi ja myytäväksi kokonaisuuksiksi. Miltäpä kuulostaisi järven tai joen rannalla vietetty mökkiviikonloppu uistelun merkeissä heleässä Suomen suvessa paikallisoppaan avittamana?

Kesän aikana 2012 kuvattiin upeita Iijoen kalastuskohteita maasta käsin ohjattavalla pienoishelikopterilla. Livon kylätalon kohdalta kuvattiin Illikaisenkoskea ja sen lähiympäristöä (kuva alla). Alueen kauneus paljastuu hyvin ylhäältä katsottuna. Nämä kuvat tulevat nettiin kaikkien ulottuville – osoitteena on <http://www.yritysopas.com/iijokikalastusmatkailukohde>

Illikaisenkoski yläilmoista katsottuna. Kaunista katsottavaa.

Hankkeessa jouduttiin muutaman viikon tauolle, koska allekirjoittaneelta murtui vasen ranne talven ensi liukkailla. Loppiaisien jälkeen jatketaan hanketta ”entistä ehompana” ja viimeistellään tuotepaketit ja täydennellään www.iijoki.fi -nettisivusto. Tavoitteena on se, että hankkeen tuloksia voidaan paikallisten toimijoiden toimesta hyödyntää saman tien ja viimeistään kesällä 2013.

Lisätietoja: Projektipäällikkö Mirja Savolainen, p. 050 – 4084718

Mukavaa joulun seutua kaikille lukijoille!

Mirja

Arjen turvaa kunnissa -hanke

Lapin aluehallintovirasto hallinnoi kolmivuotista 1.1.2012 alkanutta Arjen turvaa kunnissa –hanketta. Hankkeen pilottikunnat ovat Pudasjärven lisäksi Kemijärvi, Pelkosenniemi, Posio ja Tornio. Lisäksi hankkeessa ovat mukana pilottikuntien kylien toimijat, kunnissa toimivien järjestöjen ja elinkeinoelämän edustajat sekä Lapin ja Peräpohjan poliisilaitokset, SPR:n Lapin piiri, Lapin sosiaali- ja terveysturvayhdistys sekä Pohjois-Suomen Sosiaalialan Osaamiskeskus. Hanketta rahoittaa Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto. Hankkeen pilottikuntiin on palkattu kahdeksi vuodeksi neljä projektityöntekijää. Pudasjärven kaupungin projektityöntekijänä aloitti syyskuun alussa Ritva Kinnula. Hankkeen yhdeksänhenkisesä ohjausryhmässä on mukana myös Pudasjärven kaupungin kaupunginjohtaja Kaarina Daavittila.

Arjen turvaa –hankkeen päämääränä on kehittää kuntiin laaja-alainen hyvinvoinnin ja

Aluehallintovirasto

Lappi

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

turvallisuusyhteistyön toimintamalli arjen turvan lisäämiseksi sekä palvelutuotannon monipuolistamiseksi harvaan asutulla maaseudulla. Hankkeen tavoitteena on kehittää myös kuntiin laaja-alainen palvelujen tuottajien sekä turvallisuuteen tähtävien toimintojen kehittäminen harvaan asutulla alueella lähipalvelumenetelmillä, jotka pyritään järjestämään kylillä olevien toimijoiden kanssa sopimusperusteisesti.

Hankkeen piiriin kuuluu koko pitäjän alueella asuva väestö lapsista vanhuksiin, heidän palvelujensa tarve sekä kyky tuottaa lähipalveluita. Hankkeessa kartoitetaan ensin kuntien hyvinvointi- ja turvallisuustyössä tällä hetkellä olevat resurssit ja samanaikaisesti kerätään eri kyliltä palvelutarpeisiin liittyvää tietoa kyselyillä. Työhön tarvitaan kunkin kylän luottamushenkilöiden, kyläyhdistysten ja –seurojen sekä ”kyläpäälliköiden” apua. Hanketta onkin käyty esittelemässä jo Puhoksella, Aittojärvellä, Korpisella ja Siurualla. Esittelytilaisuuksissa on samalla kyselty ja kartoitettu sitä, että minkälaisia palveluita kullekin kylälle pitäisi saada ja pystytäänkö kylällä tuottamaan joitakin palveluita, kuten esimerkiksi vanhusten palveluita, omasta takaa. Esimerkkeinä vanhusten palveluista voisivat olla yksinkertaiset ja pienet askareet, kuten siivous, kauppa- ja ruokapalvelut, puiden teko ja kanto ja lumityöt. Näillä tuettaisiin vanhuksen kykyä ja mahdollisuuksia asua kotona mahdollisimman pitkään.

Tarkoituksena onkin kartoittaa koko kaupungin alueen tarpeet ja kyvyt tuottaa mahdollisia lähipalveluja omalta kylältä käsin ja näin työllistää kylien asukkaita. Palvelun tuottajina voisivat olla seurakunnat, järjestöt, yhteisöt, kyläkaupat, maatilayrittäjät tai vaikkapa yksityinen henkilö. Tällä tavoin voisi työtön työllistyä itse tekemällä palvelusopimuksen kaupungin kanssa tekemästään työstä tai sitten kyläseurat tai yhdistykset voivat palkata työntekijän tuottamaan kylällä määrättyjä palveluita. Hankkeessa tarvittavat varat budjetoitaisiin kaupungin talousarvioon ja ohjattaisiin sieltä palvelujen tuottajille. Asiakkaat voisivat sitten ostaa palvelut suoraan sopimuksen tehneiltä tuottajilta tai käyttää kustannuksien kattamiseen kaupungin tarjoamia palveluseteleitä. Hankkeen kaupungit ja kunnat eivät ole kuitenkaan vetäytymässä palvelujen järjestämistä vastuusta, vaan nyt haetaan kykyä hoitaa ja tuottaa kyseisiä palveluita lähipalveluina. Lähipalveluna tuotettu työ toisi selvää säästöä kaupungeille ja kunnille ja auttaisi tarjoamaan tehokkaampaa palvelua sitä tarvitseville, koska näin osa budjetista ei haihtuisi savuna ilmaan pitkien työmatkojen vuoksi.

Puhoksen esittelytilaisuudessa Ritva Kinnulan esittämät asiat herättivät vilkasta keskustelua ja pohdintaa. Ihmisiä kiinnosti kuka vakuuttaa työntekijät? Saako tavallinen, kouluttamaton ihminen tehdä vaikkapa pieniä sairaanhoitollisia töitä? Miten työtön voi lähteä johonkin osa-aikaiseen työhön, kun samalla menettää kaikki etuudet? Mistä ja kuka antaa palvelusetelit ja miten homma toimii? ”Koska hanke on vasta käynnistymässä, lainsäädäntöön liittyviä raja-aitoja varmasti joudutaan purkamaan, jotta lähipalveluita voitaisiin tuottaa järkeväällä ja kustannustehokkaalla tavalla. Ministeriöön ja päättäviin tahoin tullaan olemaan yhteydessä nykyisestä, etenkin työllistymistä estävästä säädöksestä. Kaupunki valmistelee yhteistyössä Oulunkaaren kuntayhtymän kanssa palvelusetelien käyttöä ja palvelun tuottamiseen liittyvät vakuutukset hankki joko yhdistys, yhteisö tai palveluja tuottava henkilö. Työ on vielä alkumetreillä, joten asiat tarkentuvat ja selkeytyvät ajan kanssa hankkeen edetessä”, vastasi Ritva Kinnula kyläläisiä huolestuttaviin kysymyksiin.

Arjen turvaa -hankkeen suuruus on 643 000 euroa ja 45 % sen rahoituksesta tulee EU:lta, 45 % kansallisesti ja 10 % kunnilta. Pudasjärven osuus kuntien osuudesta on nettona 14 484 euroa.

Arjen turvaa kunnissa –hankkeen esittely- ja kartoitustilaisuus tullenee olemaan Livollakin vuoden 2013 alkupuolella.

Lyhennysote Livon koulun perustamispöytäkirjasta

Lyhennysote

Pöytäkirja laadittu Pudasjärven kunnan ylimääräisessä kuntakokouksessa lokakuun 8 p.nä 1917 kokoukseen, joka tunnustettiin laillisesti kokoon kutsutuksi oli saapunut paitsi allekirjoittanutta kuntakokouksen puheenjohtajaa kauppias K. Pietarila, neiti G. Pietarila, Mtpl Juho Räisänen, ty W. Sotkasiira ym. ym.

1§

Luettiin Suomen senaatin päätös viime elokuun 1. päivästä, jolla on määrätty perustettavaksi ylempi kansakoulu Livon kylään. Tämän johdosta päätettiin perustaa Livon kylään ylempi kasakoulu naisopettajalla ja mies käsityöopettajalla ja on koulun aloitettava toiminta jo tänä syyslukukautena. Kunta antaa perustettavalle kansakoululle tarpeellisen maa- alueen, so. paitsi tonttimaata, 10 aaria oppilaspuutarhaa varten ja ½ hehtaaria valmista peltoa viljeltäväksi sekä tarpeelliset rakennukset omistamallaan Illikaisen tilalla. Kunnan tileissä on Illikaisen tilan tiliä hyvitetävä perustettavalle kansakoululle luovutetun kunnan omaisuutta vastaavalla rahamäärällä. Koulu avataan nyt kiireessä ensialuksi puutteellisemmassa huoneistossa, ensi kesänä laitetaan jo vaadittuun kuntoon. Kansakoulun johtokuntaan valittiin varsinaisiksi talokkaat J.A Lybeck, Auk. Perttu, Tani Puhakka, Jaakko Mäntyjärvi, emäntä Sofia Niskala ja lohkotilallinen Auk. Siuruainen ja varalta til. Auk. Illikainen ja Antti Tolonen. Kokoonkutsujaksi J. Mäntyjärvi. Opettajattaren palkkaamiseksi myöntää kunta puolestaan, paitsi vapaata asuntoa, öljyvaloa ja polttopuuta, ½ hehtaaria maata sekä 300 mk rahassa, käsityöopettajalle 75 Smk. Opettajattaren ja käsityöopettajan palkan valtionapua hakemaan valtuutettiin valittu kansakoulun johtokunta. Kansakoulun johtokunnan käytettäväksi koulukaluston ja opetushavaintovälineiden hankkimiseksi koululle myönnettiin kuluvaksi vuodeksi Smk 2000 ja halkojen hankkimiseksi Smk 100.

Päätöksiin tyytymättömillä on oikeus hakea muutosta niihin valituskirjelmällä joka kolmenkymmenen (30) päivän sisällä kumminkaan tätä päivää lukuun ottamatta os. läänin Herra kuvernöörille toimitettavaksi. Pöytäkirja luettu ja hyväksytty, aika ja paikka kuin yllä.

J.Hartman
Kuntakokouksen puheenjohtaja

Juho Räisänen
Eemeli Peisa

Kr. Pietarila
M. Mursu

Tästä päätöksestä ei ole säädetyn valitusajan kuluessa valitettu.

Todistan Pudasjärvellä 6.12.1917

Wirallisesti

K. Poropudas

Kuntakokouksen varapuheenjohtaja

Livon koululle on tulossa lähiaikoina seinälle Niilo Kokolta saatu alkuperäinen Pudasjärven Kunnan Livonkylän Kansakoulun Piirustus eli vanhan Livon koulun pohjapiirustus. Kannattaa seurata Koulun seinää!

Livokkaan käyttömaksut ja muut hinnastot vuodelle 2013

- * Livon koulun käyttömaksut kylällä toimiville yhdistyksille:
 - 100 €/vuosi, sisältäen tiedotustilaa Livon Sanomissa TAI
 - 50 €/tilaisuusvrk, joka käyttää koulun keittiötä ja varaa koulutilaa laajasti.
 - 10 €/tilaisuus; luokkahuone tai jumppasali
- * Livon koulun käyttömaksut muille:
 - 100 €/tilaisuusvrk, joka käyttää koulun keittiötä ja varaa koulutilaa laajasti. Hintaan sisältyy astiat. Kioskin voi kuitenkin pitää avoinna.
 - 150 €/tilaisuusvuokra, joka käyttää koulun keittiötä ja varaa koulutilaa laajasti. Hintaan sisältyy astiat. Kioskin pitää olla kiinni.
 - 30 €/tilaisuus; luokkahuone tai jumppasali
- * Käyttömaksut yksityisille ihmisille käsityöharrastuksissa:
 - 20 €/vuosi
 - 2 €/kerta
- * Livokkaan
 - astiavuokra 20 €/kerta
 - isojen kattiloiden vuokra 1 kpl 3 €, 2 kpl 5 €
 - perkolaattorin vuokra 20 €/kerta
 - lämpölevyn vuokra 10 €/kerta
- * Jäsenmaksut 2013
 - henkilöjäsenen jäsenmaksu 5 €
 - kannatusmaksua saa maksaa sopivaksi katsomansa summan
 - yhteisöjäsenmaksu 100 €, sisältäen Livon sanomat -lehden vuosikerran
- * Livon Sanomien vuoden 2012 tilajahinta 22 €/vuosi ja irtonumeron hinta 8 euroa
- * Livokkaan saunan hinnasto
 - hinta 5 €/hlö
 - minimihinta lämmityskerraksi 10 € ja maksimihinta 50 €
 - vuokralaisille vuokraan kuuluu 2 saunakertaa/vko, ylimääräiset saunakerrat 10 €/kerta
 - säännöllisiltä saunojilta (esim. 1 krt/vko) peritään tuntihinta 10 €/h.
 - perhesauna 20 €/1 h (2 aikuista ja 2 lasta)
- * Pesukoneen käyttömaksu 4,50 €/kerta, kuivausrummun käyttömaksu 5 €/kerta
- * Vaunualueen hinnasto:

SÄHKÖPAIKAT	ILMAN SÄHKÖÄ
- kesävrk 15 €	- kesävrk 10 €
- talvivrk 20 €	- talvivrk 10 €
- kesävko 90 €	- kesävko 50 €
- talvivko 120 €	- talvivko 50 €
- kesäkausi 220 €	- kesäkausi 150 €
- talvikausi 340 €	- talvikausi 150 €

Kesäkausi 1.5. – 30.9., talvikausi 1.10. – 30.4. Kumpikin kausi sisältää 60 käyttövuorokautta.

Telttapaikka 10 €/vrk.

Majoittujille kuuluu hintaan ilmainen internetinkäyttömahdollisuus.

100-tonnarijuhlat Pertun tilalla

Saimme ilon olla juhlistamassa 13 -vuotiaan Neiti-lehmän huikeaa tuotosuraa Maire ja Yrjö Pertun tilalla 30.11.2012. Mukana olivat Kuusamon meijerin tuotantoneuvoja Eija Säkkinen sekä jalostusneuvoja Paula Aho ja seminologit Kari ja Sonja Törmänen Fabasta.

Paula Aho, Yrjö ja Maire Perttu

Juhlanaihe – Neiti -lehmä

Neitin saavuttama arvo, 100 000 kg lypettyä maitoa, kertoo lehmän olevan kestävä, terve ja hyvätuotoksinen. Osa kunniaa menee myös lehmien hoitajille, jotka ammattitaidolla huolehtivat eläinten hyvinvoinnista. Pertun tilalla Neiti onkin jo kolmas 100-tonnarin arvon saavuttanut lehmärouva.

Neitiä kuvatessamme navetassa Maire kertoi Neitin olevan kiltti ja helppohoitoinen lehmä. Terveyttä on piisannut vaikka poikimisiakin takana on jo yhdeksän. Nyt Neitiä ei ole enää siemennetty, vaan se viettää lepokauttaan rauhassa syöden, märehtien ja lypsäen.

Seuraavaa juhlapäivää odotellessa toivotamme Mairelle ja Yrjölle hyvää karjaonnea ja onnittelemme menestyksekkästä karjanhoitotyöstä.

Sonja (myös kuvat)

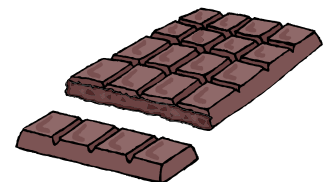
Hoitola Solivo

*Hoitola Solivo kiittää asiakkaitaan
kuluneesta vuodesta ja toivottaa kaikille
Lämpöistä Joulua!*

Toiveissa olisi päästä keväällä uusiin tiloihin, mutta aika näyttää. Joskus on kiiruhdettava hitaasti päätökseen perille.....

Viikoilla 51 - 52 en ota asiakkaita. Lahjakortteja voi käydä ostamassa pukinkonttiin, soitathan ennen tuloasi.

Ehdoton suosikki joululahjaksi on suklaahieronta. Se ei lihota, vaan ravitsee ihoa ja antaa ihanan rentoutuneen tunteen. Suklaata kaikille aisteille!

Nyt saatavilla myös sarjakortit puolihierontaan ja öljyttömään intialaiseen päähierontaan.

- 5 x 60 min puolihieronta 150 €(voimassa 6 kk)
- 3 x 30 min intialainen päähieronta 60 € (voimassa 3 kk)

Nouda omasi tai osta lahjaksi!

Hoitola Solivo/Sonja Törmänen
Sarakyläntie 1069, 93220 Livo
044 – 9996 309

Urho Koivukankaan sotapäiväkirjat

Ajalla 5.3.1940 – 23.6.1941

1.9.1940

Kylmä ilma. Yksi tunti kunniantekoharjoituksia.

2.9.1940

Vesisade. Kylmä ilma. Sulj. ja avointa harj.

3.9.1940

Vesisade. Koulutusharj. kertausta. Eilen ja tänä päivänä oli tavattoman täsmällistä ja ahkeraa harjoittelua, kovinta koko aikana, nykyinen 1. joukk. vänrikki Afrikkala on hyvin nuuka ja ranttu marssilla ojennuksessa y.m.

4.9.1940

Oli satamaton ilma, sulj. ja avointa harj. Tuli uusi osote: Kpk. 10. R. 8212.

5.9.1940

Lämmin satamaton ilma. Kenttävarustustöitä. Alkoi taas liikkumaan huhuja. Tällä kertaa sellaisia, että nostomiesten palvelusaikaa olisi lyhennetty 2 kuukaudella. Siis pian pääsis pois, jo se olisi lyhennetty kuuteen kuukauteen, mutta täällä liikkuu niin paljon huhuja, että ei tiedä uskoa todeksi muuta kuin minkä näkee tai kokee. esim. jo kesällä Vanttajassa oli tällaisia huhuja m.m.

6.9.1940

Sumuilma, vähän vesisadetta. Kenttävarustustöitä.

7.9.1940

Kenttävarustustöitä. Kovaa vesisadetta.

8.9.1940

Vesisade yhtämittaa puoliille päivin, tulvana kaikki, illalla ja yöllä jälleen sade.

9.9.1940

Kenttävarustustöitä, illalla vesisade.

10.9.1940

Kenttävarustustöitä, vähän sadetta.

11.9.1940

Vesisade. Kenttäv.töitä.

12.9.1940

Ensimmäinen pouta pitkiin aikoihin, lämmin ilma. Kenraalin oottoa. Kenttäv.töitä.

13.9.1940

Vesisade illalla. Kenttäv.töitä. Kenraali Öhquist, jonka piti käydä täälläkin tarkastuksella, ei käynytkään. Oli käynyt Alajärvellä.

14.9.1940

Vesisade. Kiväärin puhdistus ja tarkastus. Suljettua harjoitusta. (8.9. alkaneet hirvittävät jättiläismäiset ilmahyökkäykset saksalaisten tahoilta Lontooseen. Samoin Englantilaiset Berliiniin.)

15.9.1940

Kunniantekoa, lämmin ilma, vähän sadetta.

16.9.1940

Harjoituksia suljettua ja avointa maastossa. Euroopan suurten keskusten Berlinin ja Lontoon hirvittävä lentopommitus ja tuhoaminen jatkuu. Kaikki ihmisneron ja viisauden luomat keksinnöt on pantu vihan ja tuhoamisvimman kaikki inhimilliset rajat ylittävään vääryyden palvelukseen. Kaikki maailman sotahistorioiden ylittävät nämä nykyajan konetekniikan tuhot aineellisesti ja laajuudessa ja myös raakuudessa. Viimeiset maailman ajat lähestyvät kiiruusti, ajan merkit käyvät loppuaan kohti.

17.9.1940

Työpalvelusta, vesisade, kylmä ilma.

18.9.1940

Harj. suljettua ja avointa maastossa. Vesisade, lämmin ilma.

19.9.1940

Työpalvelusta, lämmin ilma.

20.9.1940

Työpalvelusta, lämmin ilma, urheilukarsinnat.

21.9.1940

Kova myrsky, vesisade. Työp. Sain 1½ vrk sunnuntailomaa. Lauantaista puoleltapäivin sunnuntaitaan kello 24. Kävin Kekäläisten kotona, jonne on tästä n. 6 - 7 km etelään päin, se oli ensimmäinen lomantapanen koko aikana minulla. Oli hauska reissu. Kiantajärvestä lähtee siellä kaksi jokea, jotka alempana yhtyvät, maantiesillat oli kummankin yli, ne joet oli äkkijyrkkien ainakin kymmenenkin metriä korkeiden kallioseinien välissä oleva rotko vettä paikoin 30 metriä, äkäset kosket, toisessa 7 - 8 metrin putous, jossa vesi sumuna ja vaahtona kuohuu, siinä on Vanhaan aikaan ollu rautatehdas jonka, samoin kun asuntojenkin jätettä näkyy siellä. Siellä on myös uuden kirkonkylän asema suunniteltu.

22.9.1940

Lämmin pouta päivä. Työp.

23.9.1940

Lämmin pouta. Työpalvelusta (muuten oli hyvin huonot ruuat viime viikolla täällä, monena päivänä ei saanut leipääkään kuin hyvin pienen palan aamusaikan kans, sellaisen kuin siviilissä ruukaa olla kahvin kans nisupalanen ja tällä piti tulla toimeen koko päivän aina, jonakin päivänä häätysi jo kylältä ostaa leipää, mutta ei taho saada rahallakaan).

24.9.1940

Lämmin ilma. Työp.

25.9.1940

Harjotusta sulj. Vesisade.

26.9.1940

Sulj. Harjotusta, vesisade illalla.

27.9.1940

Kylmä ilma, satamaton ilma. Harj. sulj. Eilen ja tänä päivänä olin mm. täyttämässä ryssien korsuja ja ampumahautoja Lukkarin virkatalon pelloilla, niissä on paljon puita ja murtoja (ja niitä on paljon) ne on saattaneet huonoon kuntoon pellot ja vainiot.

28.9.1940

Kylmä ilma, vähän sadetta, olin maantievartiossa, siinä on 2 miestä (kp. ja Kivääri) siellä pysäytetään kaikki kulkijat, autotkin ja tarkastetaan paperit (8 t. Vrk).

29.9.1940

Kylmä ilma, sateli lunta. Kunniantekoa.

30.9.1940

Kylmä ilma. Harjoitusta, kiv. tarkastus. Nyt liikkuu sellaisia huhuja, että Saksalaista sotaväkeä varustein ja lentokonein olisi Suomessa isommassa määrässä. Mikähän lie tekeillä, sillä näinä päivinä on tehneet mm. "kolmen akselivallan sopimuksen". Saksa-Italia-Japani, johon voi yhtyä muitakin. Suuret mullistukset voi olla odotettavissa? Englannin ja Saksan hirvittävät lentopommitukset jatkuvat molemmin puolin.

1.10.1940

Lämpimähkö ilma, pouta. Kova länsimyrsky. Kiv. puh. ja tarkastus, sulj. harjoitusta. 2:sti olen tähän mennessä saanut lievän "palon". Kesällä kerran harjoituksista tullessa Kemilässä hyppäsin yli aidan ja sain leirivartiota sunnuntain ajaksi. Nyt täällä oltessa on joukkueen johtaja kokelas Turunen niin keljumainen, että sille ei luota mikään, Kiväärin tarkastuksessa otti m.m. minun nimen paperiin ja sain ½ tuntia palvelusajan päätyttyä leirialueen puhdistusta. Joka tarkastuksessa palaa kymmeniä miehiä.

2.10.1940

Kylmä ilma. Kummalliset säänvaihtelut (länsituuli) ensin puoliille päivin kovanlainen tuuli, puolen päivän aikaan myrskynsekainen sadekuuro, kello 3 aikaan jälleen raesadekuuro ja ukkonen jyrisi, pilven vielä päällä ollen kuului hyvin voimakas kohina (niin kuin n. 600 metrin päästä) pilvissä työpai-kalta katsoen etelään päin, joka oli kuin rankkasateen kohina, voimistui vähitellen niin kuin olisi hirmumyrsky ja kuitenkin oli aivan tyyni, eikä paljo satanu näköpiirissä, joka on useita kilometrejä. Työpalvelusta.

3.10.1940

Ensimmäinen pakkaneen ja pilvetön pouta sitte kevätkesästä. Työpalvelusta, tein ampumataulukoita.

4.10.1940

Sumu ilma, ammunta ja suljettua harj. Kello 19 - 22 illalla "pimeä harjoitus," minä sain "vee-peetä", kun on ajos niikkaluun päällä.

5.10.1940

Sumu ilma, sulj. ja pk. ammuntaa. Käytiin nostamassa ryssiltä talvella jäänyttä autoa (n. 6km päässä Sopalanniemellä) järven rannasta etemmäksi.

6.10.1940

Kunniantekoa 1 tunti, pilviilma.

7.10.1940

Työpalvelusta ja ammuntaa. Sumuilma.

8.10.1940

Lämmin pilvi-ilma. Suljettua harj. varustarkastus, kävi IV pataljoonan komentaja majuri Mäntylä tarkastamassa. Käskynjaoissa tuli se sanoma, että 8. kuun miehiltä on palvelusaikaa lyhennetty yhdellä kuukaudella, pian siis vihdoinkin koittaa siviili, vapaus, kauan on ollutkin tästä lyhennyksestä monenlaisia epämääräisiä huhuja, että lyhennys koskisi vain suojeluskunnassa olleita ym. sellaisia. Oli tämä ilosanoma, kyllä täältä orjuudesta malттаakin jo päästä pois.

9.10.1940

Lämmin pilviilma. Työpalvelusta.

10.10.1940

Lämmin ilma, vähän sadetta. Kenraali Siilasvuo kävi tarkastamassa I komppanian.

11.10.1940

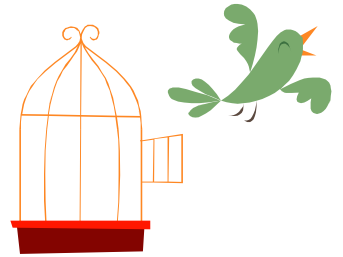
Työpalvelusta, lämmin ilma, vähän sadetta.

12.10.1940

Lämmin ilma, vapaapäivä kaikesta palveluksesta. Oli (y.l.k:n) yleisen liikekannallepanon ensimmäinen vuotismuistopäivä. Ratsumestari Paavola (I kompp. pääll. osallistunut Suomussalmen sotatoimiin) piti yksityiskohtaisen muistelman Suomussalmen sotatoimista, sodan alusta suuren voitonpäivään asti.

13.10.1940

Lämmin pilvetön pouta. Aamulla sain vapautuspaperin, täysin palvelleena (210 vrk.) samana päivänä siirretty reserviin, koko päivä ootettiin armeijan autoa, jossa ois ilman päässy (matkarahaa kun ei saanu, kuin siltä matkalta Kurenalta kotiin) mutta sitä ei kulkenu vaikka arkisin kyllä oli kova liikenne sillä tiellä. Illalla noustiin postiautoon ja omin varoin (37 mk) tultiin Taivalkoskelle, josta 14.10. armeijan autossa Kurenalle ja siitä postiautossa samana iltana kotiin. Siis on nyt päättynyt tämä monesti pitkälti ja rasittavalta tuntunu sotaväessä olo. Tämä 7 kuukautta kestänyt, vaiherikas ja kokemuksista sellainen aika, josta ei tiedä siviilissä uneksiakaan. Nyt on siis saanut jättää herätykset, ojennukset y.m. kaikki siihen kuuluva, muistojen joukkoon ja reserviin siirrettynä pääsyt siviilielämän rauhaan ja vapauteen, jonka sotaväessä vasta oikein osaa arvostaa. Nyt on vain toistuva nämä ja paljon muuta, jos sota puhkeaa joskus, josta Korkein varjelkoon ja suojelkoon Suomen maata ja kansaa. Tähän siis päättyy nämät muistelmantapaset, joita olen kirjoitellut alusta alkaen ruotuväessä!

Urho Koivukankaan sotapäiväkirjamerkinnyt jatkuvat vielä seuraavassakin Livon Sanomissa.

Joulutervehdyksiä

*Tulkoon Joulu rauhallinen
Uusi Vuosi onnellinen*

*Hyvää Joulua ja
Onnea Uudelle vuodelle!*

Irma

Livojoen rantayleiskaavoitus

Vuonna 2010 alkanut Livojokivarren rantayleiskaavoitus on edennyt hiljalleen kohti kaavaehdotusvaihetta.

Suunnittelun lähtökohtana Livojoella on ollut laatia sellainen maankäyttö- ja rakennuslain mukainen oikeusvaikutteinen yleiskaava, jota voidaan käyttää rakennusluvan myöntämisen perusteena ranta-alueilla. Tähän asti rantarakentamista on kaava-alueella ohjattu poikkeamislavin. Ranta-asutuksen ohjaamisella pelkillä poikkeusluvilla ei kuitenkaan koskaan saavuteta yhtä hyvää tulosta kuin kokonaisvaltaisella kaavallisella suunnittelulla. Kaavoituksen osana on tutkittu ranta-alueen potentiaaliset uudet rakennusoikeudet ja sijoitettu ne kaavaan loma-asunnon tai vakituisen asunnon rakennuspaikkoina.

Kuisma Reinikainen esittelemässä kaavaluonnosta Livolla 19.10.2012

Livojokivarren rantaosayleiskaavaluonnos oli nähtävillä loka-marraskuussa 30 päivän ajan ja kaavaluonnoksesta annettiin tämän kuulemisen aikana noin 120 mielipidettä. Kaavaluonnoksen nähtävillä oloon liittyen pidettiin myös Livon koululla perjantaina 19.10. yleisötilaisuus. Yleisötilaisuuden tarkoituksena oli avata osallisille kaavaluonnoksen laajaa sisältöä sekä vastata kaavoituksesta mahdollisesti heränneisiin kysymyksiin. Livojokivarren kaavoitus kiinnosti osallisia, sillä paikalle oli saapunut yli 100 henkilöä.

Yleisötilaisuudessa esille nousseet kysymykset ja ongelmat olivat hyvin samankaltaisia, joita on nostettu esille myös kaavaluonnoksesta annetuissa mielipiteissä. Huolta ovat herättäneet esim. tilakohtaisten rakennusoikeuksien riittävyys, luonto-, ja maisema-alueiden aiheuttamat rajoitukset muuhun maankäyttöön sekä metsänhoitoon liittyvien määräysten ajantasaisuus.

Kaavaluonnoksesta annettujen mielipiteiden sekä viranomaislausuntojen perusteella kaavaluonnosta on nyt aloitettu työstämään kaavaehdotukseksi. Valmis kaavaehdotus tullaan asettamaan nähtävillä talven 2013 aikana. Ennen kaavaehdotuksen nähtävillä asettamista annetaan kaikille kaavaluonnoksesta mielipiteen jättäneille osallisille vastine mielipiteen. Vastineessa tuodaan ilmi, onko kaavaa mahdollisesti muutettu annetun mielipiteen perusteella.

Kaavaehdotus tullaan pitämään nähtävillä vähintään 30 päivän ajan. Osalliset voivat tänä aikana antaa kaavaehdotuksesta muistutuksia samalla tavalla, kun kaavaluonnoksesta mielipiteitä.

Kaavaehdotuksesta annettujen mielipiteiden ja lausuntojen perusteella kaavaehdotusta muokataan lopulliseksi kaavaksi, jonka on tarkoitus kevään korvilla olla kaupunginvaltuuston hyväksyttävänä.

Kuisma Reinikainen
Projektipäällikkö
www.fcg.fi

Joulutervehdyksiä

*Hyvää Joulua
kaikille livolaisille!*

Irja ja Eino Niemi

Kauneimmat joululaulut joulupuurolla

Tänä vuonna hieman seikkailimme tapahtuman alkamisajankohdan kanssa... Ulla oli varannut alustavasti tapahtumaa seurakunnalta alkavaksi klo 14, mutta jostain syystä seurakunnassa aika oli muuttunut klo kolmeksitoista seurakunnan ilmoitukseen. Sovimme sitten yhteisymmärryksessä, että aloitetaan jo kello 13, mutta tietysti unohdimme, että aika pitäisi meidänkin lehti-ilmoitukseen muuttaa... Onneksi suurin osa osasi tulla yhdeksi, mutta puoltakymmentä ihmistä muuttunut ajankohta ei ollut saavuttanut.

Muuten tapahtuma meni onneksi oikein mainiosti. Väkeä oli reilut 50 hlöä ja vuoden kyläläinenkin saatiin paikalle palkintooan vastaanottamaan. Tänä vuonna vuoden kyläläiseksi valittiin ansaitusti Martti Niskala (kuva sivulla 23). Martti on näytellyt isoa osaa Livokkaan rakennusprojekteissa vuosien mittaan ja hänen käsien jälkiä saamme ihailla ainakin Livon koulun saunassa, inva-wc:ssä, molemmissa vuokra-asunnoissa, viimeisimpänä saavutuksena Koulun keittiössä ja Ruostehovin ikkunanpielissä. Tälle vuodelle Martti vielä laittelee Talolle uudet ovet paikoilleen.

Onnelliset kinkun omistajat
Aira ja Alpo!

Kauneimpien joululaulujen
nuorimmat osallistujat tarkkaavaisena
laulamassa joululauluja

Kylän nuorisoo ja lapset olivat jälleen kerran järjestäneet ohjelmaa tapahtuman osanottajille ja saimmekin kuulla kauniita joululauluja sekä perinteisen tiernapojat (tai paremminkin tiernatyöt!). On se hienoa, että meidän kylällä on noin taitavaa nuorisoo!

Joulupurolaisia kävi kurkkaamassa varsinkin nuoremman väen odottama joulupukki. Joulupukilla oli kova yskä viime vuonna. Nyt kuulosti siltä, että se oli hieman parantunut vuoden takaisesta, sillä yskänpuuskat olivat hieman hillitymmät. Mukava oli joulupukkia jälleen nähdä ja todeta, että ei hänellä ainakaan dementiaa vielä ole, sillä sen verran hyvin lasten nimet pukilla oli muistissa.

Tänä vuonnakin jännitettiin kinkunpainonarvausta. Siitä tulikin melkoinen jännitysnäytelmä, sillä arvauksia sattui lähelle useampikin. Kinkun kotiin kantoi kuitenkin tällä kertaa tapahtuman juontaja Alpo Turpeinen, kylläkin vaimonsa Airan onnekkaan arvauksen (vai tiedon?!) seurauksena. Kinkun paino oli 6,12 kg ja Airan arvaus Alpon nimellä oli 6,122 kg. Tuloksia julkistamaan pitikin värvätä äkkiä

Ojalan Marko, jotta asia pysyy Alpolle salaisuutena tulosten julkistamiseen saakka. Aika yllätynyt Alpo asiasta olikin. Makoisaa joulunaikaa kinkun voittajille!

Minna

P.S. Suuret kiitokset nuorille talkoolaisille Karoliinalle ja Ainolle torttujenleipomisesta joulujuhlaan! Tortut olivatkin niin makoisia, että hävisivät saman tien parempiin suihin...

Joulutervehdyksiä

*Lämpöistä joulumieltä ja
Onnekasta Uutta Vuotta 2013 asiakkailleni!*

Kotikampaamo Ritun Hiis

LASTEN NURKKA

Laula ja väritä jouluinen kuva.

JOULUPUU ON RAKENNETTU

Joulupuu on rakennettu,
joulu on jo ovella.
Namusia ripustettu
ompi kuusen oksilla.

Kuusen pienet kynttiläiset
valaisevat kauniisti.
Ympärillä lapsukaiset
laulelevat sulosti.

Kiitos sulle, Jeesuksemme,
kallis Vapahtajamme,
kun sä tulit vieraaksemme,
paras joululahjamme.

Liisi ja Lassi ovat saaneet joulupukilta lahjoja. Väritä lahjat, jotka olisivat olleet mieluisia myös sinulle.

Hyvää Joulua!

Ilmoitustaulu

- ✓ Seuraava Livon Sanomat ilmestyy huhti - toukokuun vaihteessa. Jos haluat kirjoituksesi yms. lehtemme, toimita se Tietotuvalle tai Minnalle **MAALISKUUN LOPPUUN MENNESSÄ**. Toivoisimme juttujen tulevan ajoissa lehden teon helpottamiseksi. Jos Sinulla on jotain kysyttävää, ota yhteyttä lehden tekijöihin.
- ✓ Ottaisimme mielellämme vastaan uusilta kirjoittajilta juttuja lehtemme. Mikäli Sinulla runosuoni sykkii, niin otahan yhteyttä lehden tekijöihin.
- ✓ Suoramyyntin tilityspäivät sekä kirpputorin vaihto- ja tilityspäivät ovat talvella 2013: la **29.12.**, la **19.1.**, la **9.2.**, la **2.3.**, la **23.3.**, la **13.4.**, la **4.5** sekä la **25.5**. **Pieniä muutoksia voi vielä tulla. Kannattaa tarkistaa netistä tarkat päivät.** Lisätietoja sekä varauksia kirpputorille ja suoramyyntiin voit kysellä Minnalta (040 - 504 9663). HOX: Kirppiksellä paljon hyvää tavaraa myynnissä (esim: kaksosten rattaat ja uusia kankaita). Kannattaa tulla kurkkaamaan!
- ✓ Joulun tunnelmaa on korostanut perinteisesti kylän raitille laitetut jäälyhdyt kynttilöineen. Tehkäämme siis jälleen tänä jouluna jäälyhtyjä (mikäli sää meille jäälyhtyjien teon sallii..), jotta saisimme Livon vanhantien valaistua ja lisäksi Kirsiojantietä niin pitkästi kuin suinkin. **Sytytetään kynttilät lyhtyihin jouluaattona illan hämärtyessä.** Tänä vuonna on jo etukäteen tiedossa kynttilänsytyttäjiä tien varsille. Kiitos jo etukäteen!
- ✓ Livokkaan jäsenmaksulomakkeet lähetetään kaikille Livon Sanomat tilanneille jäsenille lehden 3/2012 välissä. Jäsenet, jotka eivät ole lehtä tilanneet saavat erillisen jäsenmaksukirjeensä tammikuun alkupäivinä. Tietysti voit käydä maksamassa jäsenmaksusi myös suoraan kioskille. Mikäli et halua enää olla Livokas ry:n jäsen, niin ilmoitathan siitä meille, niin poistamme Sinut jäsenrekisteristämme.
- ✓ Tilattavissa Livon koulun taitavilta keittiöihmeiltä: Annelta, Raijalta ja Karoliinalta joululeipomiset ja muut jouluiset herkut, kuten laatikot ja vaikka rosollitkin. Tervetuloa herkkutilauksia tekemään!
- ✓ Livokas on myös mukana Pudasjärven Urheilijoiden perinteisissä joulumyyjäisissä Rimmillä la 15.12.2012!
- ✓ Livon Sanomien tilaajahinta sekä lehden irtonumeron hinnat pysyvät ennallaan vuonna 2013 eli lehden tilaajahinta on edelleen **22 €/vuosi** ja irtonumeron hinta **8 euroa**.
- ✓ Vain Livokkaan jäsenillä on mahdollisuus saada @livo.fi -päätteinen sähköpostiosoite. Osoitteesta menee 5 euron vuosimaksu. Mikäli haluat itsellesi ko. osoitteen, ota yhteyts [livokas\(at\)livo.fi](mailto:livokas(at)livo.fi).
- ✓ Mikäli olet kioskilla vihkoasiakas, pyytäisimme Sinua maksamaan vihkosi tyhjäksi ennen vuoden vaihdetta, jotta kirjanpitäjän työmäärä hieman helpottuisi.
- ✓ Livokas ry:n kautta on saatavissa pienimuotoista apua ikäihmisten kotona asumisen turvaamiseksi. Jos tarvitset apua, niin lisätietoa voit kysyä numerosta p. 040 – 5049 663. Mahdollisesti jonkin verran myös kylätalkkari-toimintaa tarjolla.
- ✓ Livon koululla myytävänä monenlaisia viime hetken joulumuistamisia! Koululta löytyy käsitöitä, askarteluita, Jarkon kortteja, julisteita ja mukeja, Markun kuvamukeja, joulukarkkeja, joululeivonnaisia ja –ruokia sekä monenlaista joulukrääsää! Tule ostoksille!
- ✓ Kädentaitojenpajalaisille tiedoksi, että pistäkääpäs ensi vuoden pajailuja varten jemmaan kynttilöiden jämät, kananmunankennot ja palaneet hehkulamput, kynttilälamput, halogeenilamput yms.

Palveluita

Maan-, soran- ja puunajoa, lumitöitä
Yrjö Perttu 0400 – 917 950

Koneellinen puunkorjuu, polttopuuta
Jarmo Puhakka 0400 – 805 601

Poronlihaa
Eero Niemi 040 – 511 9266

Taksi
Sami Konttila 040 – 537 4668

Rakennuspiirustukset (mökkit, saunat, asuinrakennukset)
Eero Niskasaari 0400 – 243 158

Hiusten leikkaus, luomuperunaa
Anni-Inkeri Törmänen 040 – 545 7162

Sahaus, puutavara, polttopuut, muhat, puunajo
Kauko Juutinen 0400 – 294 454 Tarmo Tolonen 0400 – 188124

Traktori- ja kaivurityöt
Pekka Törmänen 040 – 535 5834

Livojoki Camping
Ranuantie 1405, 044 - 272 2230

Mansikoita, perunoita
Hannu Nissi 040 - 414 6118

LVI- työt
Urpo Uusi-Illikainen 040 – 523 6683 Esa Uusi-Illikainen 0400 – 697 176

Leivonnaisia, kakkuja
Ulla Salmela 040 – 526 1897

Saha- ja höylätavaraa, polttopuuta
Arvo Laakkonen 040 – 5491348

Rahtikuljetukset ja maansiirto
Matti Luokkanen 040 – 586 2067

Kulkurin Hopeapuoti Ay
Minna 045 – 631 6361 Tiina 040 – 503 2891 Liisa 0400 – 496 107
www.kulkurinhopeapuoti.com

Kotikampaamo Ritun hius
Hakosaarentie 11, Livo
Ritva Murtoniemi 050 - 355 0943

Hoitola Solivo
Sonja Törmänen 044 – 9996 309

Livolla tapahtuu

Alkaen ma 7.1.2013 klo 19.00 –
Kuntoklubi Livon koululla

Ma 7.1.2013 klo 10 - 13
Seurakunnan perhekerho Livon koululla

Ti 8.1.2013 klo 12 –
Hierontaa Livon koululla

Alkaen ti 8.1.2013 klo 17 – 18.30
Seurakunnan Tappikerho Livon koululla

To 10.1.2013 klo 18 – 20
Kertun ja Kauko –hankkeen kyläkuhinat Livon koululla

Ma 14.1.2013 klo 10 - 13
Seurakunnan perhekerho Livon koululla

Alkaen pe 25.1.2013 klo 18.00 –
Kädentaitojen paja Livon koululla

Ti 29.1.2013 klo 12 - 14
Terveystieteiden vastaanotto Livon koululla

Ma 4.2.2013 klo 10 - 13
Seurakunnan perhekerho Livon koululla

Ma 4.2.2013 klo 12 –
Hierontaa Livon koululla

Ma 11.2.2013 klo 10 - 13
Seurakunnan perhekerho Livon koululla

Ti 26.2.2013 klo 12 - 14
Terveystieteiden vastaanotto Livon koululla

Ma 4.3.2013 klo 12 –
Hierontaa Livon koululla

Ma 11.3.2013 klo 10 - 13
Seurakunnan perhekerho Livon koululla

Ti 26.3.2013 klo 12 - 14
Terveystieteiden vastaanotto Livon koululla

Ma 8.4.2013 klo 10 - 13
Seurakunnan perhekerho Livon koululla

Ma 22.4.2013 klo 10 - 13
Seurakunnan perhekerho Livon koululla

Ti 23.4.2013 klo 12 – 14
Terveystieteiden vastaanotto Livon koululla

Ke 1.5.2013 klo 12 -
Vappuhulinat Livon koululla

Su 12.5.2013
Äitienpäiväjuhlassuoksia

Ma 6.5.2013 klo 10 - 13
Seurakunnan perhekerho Livon koululla

Ti 28.5.2013 klo 12 – 14
Terveystieteiden vastaanotto Livon koululla

**Muistakaa aina seurata ilmoitustauluja ja kotisivuja (www.livo.fi),
sillä tapahtumakalenteri elää jatkuvasti!**

Kuvassa jouluiäinen näkymä Livon kylältä Jarkko Tarujärven silmin. Kuvista tehty kortteja, julisteita ja motteja, joita myytävänä Livon Koululla.

*Hyvää Joulua
ja
Onnellista
Uutta Vuotta
kaikille
Livon Sanomien
lukijoille!*